Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 183

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

57ο έτος

14 Ιουνίου 2014

Περιεχόμενα

I *Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις*

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Συμβούλιο

2014/C 183/01 Ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2014, σχετικά με την επισκόπηση της διαδικασίας του διαρθρωμένου διαλόγου όπου συμπεριλαμβάνεται η κοινωνική ενσωμάτωση των νέων 1

2014/C 183/02 Ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνερχομένων στα πλαίσια του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2014, σχετικά με πρόγραμμα εργασιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη νεολαία για την περίοδο 2014-2015 5

2014/C 183/03 Ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνερχομένων στα πλαίσια του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2014, σχετικά με το πρόγραμμα εργασιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον αθλητισμό (2014-2017) 12

IV *Πληροφορίες*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Συμβούλιο

2014/C 183/04 Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2014, για την προώθηση της επιχειρηματικότητας των νέων με σκοπό την κοινωνική τους ένταξη 18

2014/C 183/05 Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2014, για την αποτελεσματική κατάρτιση των εκπαιδευτικών 22

EL

2014/C 183/06 Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2014, για την πολυγλωσσία και την ανάπτυξη γλωσσικών δεξιοτήτων 26

2014/C 183/07 Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2014, για τη διασφάλιση της ποιότητας στην εκπαίδευση και κατάρτιση 30

2014/C 183/08 Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2014, σχετικά με την πολιτιστική κληρονομιά ως στρατηγικό πόρο για μια βιώσιμη Ευρώπη 36

2014/C 183/09 Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2014, για την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό 39

I

(Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις)

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2014, σχετικά με την επισκόπηση της διαδικασίας του διαρθρωμένου διαλόγου όπου συμπεριλαμβάνεται η κοινωνική ενσωμάτωση των νέων

(2014/C 183/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ,

I. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ

1. Το ψήφισμα του Συμβουλίου για ένα ανανεωμένο πλαίσιο ευρωπαϊκής συνεργασίας στον τομέα της νεολαίας (2010-2018) ([1]) αναγνώρισε το γεγονός ότι όλοι οι νέοι αποτελούν κεφάλαιο για την κοινωνία και τόνισε πόσο σημαντική είναι η προάσπιση του δικαιώματος των νέων να συμμετέχουν στη χάραξη πολιτικών που τους αφορούν, μέσω διαρκούς διαρθρωμένου διαλόγου με τους νέους και τις οργανώσεις νεολαίας.

2. Το ψήφισμα της 27ης Νοεμβρίου 2012 ([2]) του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, σχετικά με την επισκόπηση του διαρθρωμένου διαλόγου με τους νέους για τη συμμετοχή των νέων στον δημοκρατικό βίο στην Ευρώπη, ανέφερε πως γενική θεματική προτεραιότητα για την ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα της νεολαίας για τον τρίτο δεκαοκτάμηνο κύκλο εργασιών (1 Ιανουαρίου 2013 έως 30 Ιουνίου 2014) είναι η κοινωνική ενσωμάτωση.

II. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΟΤΙ

3. Ο διαρθρωμένος διάλογος είναι συμμετοχική διαδικασία και τα αποτελέσματα του τρίτου δεκαοκτάμηνου κύκλου εργασιών βασίζονται στα αποτελέσματα των εθνικών διαβουλεύσεων κατά τη διάρκεια της Ιρλανδικής, της Λιθουανικής και της Ελληνικής Προεδρίας, καθώς και των Διασκέψεων της ΕΕ για τη Νεολαία στο Δουβλίνο τον Μάρτιο του 2013, στο Βίλνιους τον Σεπτέμβριο του 2013 και στη Θεσσαλονίκη τον Μάρτιο του 2014.

4. Τα κοινά συμπεράσματα της Διάσκεψης του Δουβλίνου για τη Νεολαία εστίασαν στις ακόλουθες προτεραιότητες: απασχόληση, συμμετοχή, πρόνοια, μέσα στήριξης (κοινωνικές υπηρεσίες και υπηρεσίες για τη νεολαία), οργανώσεις της νεολαίας και ποιοτικές κοινωνικομορφωτικές δραστηριότητες για τους νέους, οι οποίες παρουσιάστηκαν στους Υπουργούς Νεολαίας στο Συμβούλιο «Παιδεία, Νεολαία, Πολιτισμός και Αθλητισμός», τον Μάιο του 2013 ([3]).

5. Τα κοινά συμπεράσματα της Διάσκεψης του Βίλνιους για τη Νεολαία εστίασαν στις ακόλουθες προτεραιότητες: εκπαίδευση, καθοδήγηση, μετάβαση από την εκπαίδευση στην απασχόληση, συνθήκες αγοράς εργασίας, αυτονομία, ρόλος των οργανώσεων της νεολαίας και διατομεακή συνεργασία, οι οποίες παρουσιάστηκαν στους Υπουργούς Νεολαίας στο Συμβούλιο «Παιδεία, Νεολαία, Πολιτισμός και Αθλητισμός», τον Νοέμβριο του 2013 ([4]).

6. Οι κοινές συστάσεις της Διάσκεψης της Θεσσαλονίκης για τη Νεολαία εστίασαν στις ακόλουθες προτεραιότητες: εκπαίδευση υψηλής ποιότητας, μετάβαση υψηλής ποιότητας, θέσεις απασχόλησης υψηλής ποιότητας, διάλογος και μάθηση μεταξύ των γενεών, ενεργός ένταξη, επιχειρηματικότητα των νέων και κοινωνική επιχειρηματικότητα ([5]).

7. Στο πλαίσιο του προγράμματος Erasmus+ παρέχεται πληθώρα ευκαιριών χρηματοδότησης για τη στήριξη του διαρθρωμένου διαλόγου, συμπεριλαμβανομένων άμεσων ετήσιων επιχορηγήσεων στις εθνικές Ομάδες Εργασίας.

([1]) ΕΕ C 311 της 19.12.2009, σ. 1.
([2]) ΕΕ C 380 της 11.12.2012, σ. 1.
([3]) Έγγρ. 7808/13.
([4]) Έγγρ. 14177/13.
([5]) Έγγρ. 7862/1/14 REV 1.

8. Η Κοινή Έκθεση της ΕΕ για τη Νεολαία, της 27ης Νοεμβρίου 2012 ([1]), περιείχε αξιολόγηση του διαρθρωμένου διαλόγου και πρότεινε την ενδεχόμενη περαιτέρω διαμόρφωση της διαδικασίας μέσω εκτενέστερης αξιολόγησης της διαδικασίας και του αποτελέσματος του διαρθρωμένου διαλόγου, διεύρυνσης του συμμετοχικού χαρακτήρα των εθνικών Ομάδων Εργασίας συμπεριλαμβάνοντας νέους από διαφορετικές κοινωνικές ομάδες και ενθάρρυνσης των υπευθύνων λήψης αποφάσεων να λαμβάνουν περισσότερο υπόψη τις συστάσεις των νέων.

9. Η αξιολόγηση του διαρθρωμένου διαλόγου πρέπει να ενσωματωθεί στην επικείμενη δεύτερη Έκθεση της ΕΕ για τη Νεολαία και να περιέχει επισκόπηση της εξέτασης των αποτελεσμάτων του διαρθρωμένου διαλόγου σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο.

III. ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΩΝ ΑΡΧΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΡΘΡΩΜΕΝΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ:

10. Ο διαρθρωμένος διάλογος και οι σχετικές διαβουλεύσεις πρέπει να εστιάζουν στη γενική θεματική προτεραιότητα που συζητείται από κοινού από τους νέους και τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής και ορίζεται από το Συμβούλιο, προκειμένου να εξασφαλιστεί μια συνεκτική και δυναμικού χαρακτήρα διαδικασία σε όλη τη διάρκεια κάθε κύκλου εργασιών.

11. Πρέπει να καθοριστεί μια απλοποιημένη και σαφής δομή για τον κύκλο του διαρθρωμένου διαλόγου, ώστε να διασφαλιστεί η συνέχεια του γενικού θέματος και να είναι δυνατή η καλύτερη διαχείριση του χρόνου στις διαβουλεύσεις με τους νέους.

    Στην πρώτη φάση κάθε κύκλου πρέπει να αναπτύσσεται από όλους τους ενδιαφερόμενους κοινή αντίληψη και προσέγγιση από τη βάση της γενικής θεματικής προτεραιότητας που ορίζει το Συμβούλιο, οι οποίες πρέπει να αποτελούν πλαίσιο καθοδήγησης για τον διάλογο που θα πραγματοποιηθεί στις επόμενες φάσεις.

    Στη δεύτερη φάση πρέπει να λαμβάνουν χώρα διαβουλεύσεις και να οδηγούν σε πιθανές λύσεις, στις οποίες πρέπει να εφιστάται η προσοχή του Συμβουλίου, και να ολοκληρώνονται με συστάσεις σχετικά με τη γενική θεματική προτεραιότητα.

    Στην τρίτη φάση, κύριος στόχος πρέπει να είναι η διαμόρφωση συγκεκριμένων δράσεων που θα υποβάλλονται στο Συμβούλιο για περαιτέρω εξέταση.

12. Για την ευρύτερη προβολή του διαρθρωμένου διαλόγου, οι εθνικές Ομάδες Εργασίας, επικουρούμενες από ερευνητές για θέματα νεολαίας και όσους ασχολούνται με κοινωνικομορφωτικές δραστηριότητες για νέους, και όπου κρίνεται σκόπιμο σε διαβούλευση με τις τοπικές και περιφερειακές αρχές, πρέπει να επιδιώξουν την ενεργό συμμετοχή των νέων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δεν έχουν συμμετάσχει στο παρελθόν στον διαρθρωμένο διάλογο. Θα μπορούσαν να προσκληθούν δίκτυα πληροφόρησης για τους νέους και δίκτυα όσων ασχολούνται με τις κοινωνικομορφωτικές δραστηριότητες για τους νέους προς στήριξη των προσπαθειών των εθνικών Ομάδων Εργασίας να προσεγγίσουν περισσότερους νέους, όπου απαιτείται.

13. Προκειμένου να βελτιωθεί η ποιότητα του αποτελέσματος των Διασκέψεων της Προεδρίας της ΕΕ για τη Νεολαία, πρέπει να αξιολογηθούν και να αναθεωρηθούν οι μέθοδοι εργασίας και η διαδικασία λήψης αποφάσεων στις Διασκέψεις για τη Νεολαία. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις εθνικές αρμοδιότητες, θα μπορούσαν να εξετάσουν τη δημιουργία ενός μηχανισμού που θα επιτρέψει στους νέους να πληροφορούνται τη δυνατότητα υλοποίησης των συστάσεων που προκύπτουν από τη διαδικασία διαρθρωμένου διαλόγου. Οι συστάσεις θα μπορούσαν να λαμβάνονται υπόψη, κατά περίπτωση, ως βοήθεια κατά τη χάραξη πολιτικής και προκειμένου να επιτυγχάνονται καλύτερα αποτελέσματα για τους νέους.

14. Πρέπει να δρομολογηθεί μια δημιουργική και συμμετοχική διαδικασία για την κοινή και βελτιωμένη προβολή του διαρθρωμένου διαλόγου στην Ευρώπη, ώστε να είναι δυνατή η δημιουργία «οπτικής ταυτότητας» σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Η Επιτροπή πρέπει να συνεχίσει να αναπτύσσει την ενότητα «Διαρθρωμένος Διάλογος» στην Ευρωπαϊκή Δικτυακή Πύλη της Νεολαίας.

IV. ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΟΤΙ

15. Γενική θεματική προτεραιότητα του διαρθρωμένου διαλόγου με τους νέους και τις οργανώσεις νεολαίας για τον επόμενο κύκλο εργασιών (1 Ιουλίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2015) είναι η ενίσχυση της θέσης των νέων, όπως αναφέρεται στο Παράρτημα ΙΙ.

16. Οι επιλεγόμενοι τομείς προτεραιότητας μπορούν να συμπληρώνονται από κάθε Προεδρία βάσει πιθανών νέων εξελίξεων.

17. Οι τομείς προτεραιότητας για τον κύκλο της επόμενης Ομαδικής Προεδρίας (1 Ιανουαρίου 2016 έως 30 Ιουνίου 2017) πρέπει να καθοριστούν πριν από την έναρξη της θητείας της.

([1]) ΕΕ C 394 της 20.12.2012, σ. 15.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Οι ακόλουθοι τομείς προτεραιότητας προέκυψαν από τον διαρθρωμένο διάλογο και τις Διασκέψεις για τη Νεολαία στο Δουβλίνο, στο Βίλνιους και στη Θεσσαλονίκη, με σκοπό να βελτιωθεί η κοινωνική ένταξη όλων των νέων στην Ευρώπη:

— Προώθηση ίσων ευκαιριών για όλους τους νέους, μεταξύ άλλων μέσω της επικύρωσης της μη τυπικής και άτυπης μάθησης, ώστε να ενισχυθεί η θέση τους προκειμένου να συμμετέχουν ενεργά στη διά βίου μάθηση και να βελτιωθεί η απασχολησιμότητά τους.

— Προώθηση της συνεργασίας ανάμεσα σε εκπαιδευτικές αρχές, οργανώσεις των νέων και άλλους σχετικούς ενδιαφερόμενους ώστε να ενισχυθούν οι δεσμοί μεταξύ της άτυπης και μη τυπικής μάθησης και της τυπικής εκπαίδευσης, προκειμένου να ενισχυθούν οι βασικές ικανότητες των νέων για τη ζωή και να προαχθεί η ενεργός συμμετοχή τους στην κοινωνία.

— Προώθηση της ίσης πρόσβασης των νέων σε δικαιώματα και ευκαιρίες ώστε να τους επιτραπεί να συμμετάσχουν πλήρως στην κοινωνία.

— Ενίσχυση της διατομεακής συνεργασίας σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, καθώς και μεταξύ αυτών, ώστε να καλυφθούν οι ανάγκες των νέων και να εξασφαλιστούν συνεκτικές πολιτικές κοινωνικής ένταξης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Προτεραιότητες της ευρωπαϊκής συνεργασίας στον τομέα της νεολαίας για την περίοδο από 1 Ιουλίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2015

Γενική προτεραιότητα — (Ενίσχυση της θέσης των νέων)

Ο τομέας της νεολαίας χαρακτηρίζεται από την πάγια πρακτική της συνεργασίας της Προεδρίας στο πλαίσιο του διαρθρωμένου διαλόγου μεταξύ των δημόσιων αρχών και των νέων. Η ενίσχυση της θέσης των νέων θα αποτελέσει τη γενική θεματική προτεραιότητα της ευρωπαϊκής συνεργασίας στον τομέα της νεολαίας κατά την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2015. Το θέμα αυτό θα αποτελέσει τον κοινό άξονα που θα εξασφαλίσει τη συνέχεια και τη συνοχή του έργου των τριών Προεδριών. Στο πλαίσιο του θέματος της ενίσχυσης της θέσης των νέων, θα εξεταστεί η πρόσβαση σε δικαιώματα και η σημασία της πολιτικής συμμετοχής των νέων.

Ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνερχομένων στα πλαίσια του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2014, σχετικά με πρόγραμμα εργασιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη νεολαία για την περίοδο 2014-2015

(2014/C 183/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ,

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ότι, μετά την έγκριση του ψηφίσματος για το Ανανεωμένο Πλαίσιο Ευρωπαϊκής Συνεργασίας στον τομέα της Νεολαίας 2010-2018, η κρίση δημιούργησε νέες προκλήσεις για την πολιτική σε θέματα νεολαίας και χρειάζεται ενισχυμένη συνεργασία στο εν λόγω πεδίο σε επίπεδο ΕΕ για την αντιμετώπιση των προκλήσεων αυτών.

2. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΝ ότι στην κοινή έκθεση της ΕΕ του 2012 για τη νεολαία ζητήθηκε η ενίσχυση της σχέσης και μεγαλύτερη συνοχή μεταξύ του Ανανεωμένου Πλαισίου Ευρωπαϊκής Συνεργασίας στον τομέα της Νεολαίας 2010-2018 και της Στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

3. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΝ τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 16ης Μαΐου 2013 σχετικά με τη μέγιστη δυνατή αξιοποίηση του δυναμικού της πολιτικής για τη νεολαία στην υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» [1], στα οποία το Συμβούλιο συμφώνησε να αναπτυχθεί, εντός του Ανανεωμένου Πλαισίου Ευρωπαϊκής Συνεργασίας στον τομέα της Νεολαίας 2010-2018, μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα εργασιών που θα καθοδηγεί την πολιτική για τη νεολαία και τις εργασίες πολιτικής σχετικά με την νεολαία ως απάντηση στα σύγχρονα θέματα και τις τάσεις που αφορούν ή σχετίζονται με τη νεολαία και θα τονίζει συναφείς τομείς συντονισμού και συνεργασίας με τις πολιτικές εκπαίδευσης, κατάρτισης και απασχόλησης με στόχο να εξασφαλιστεί η τροφοδότηση του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου με στοιχεία που αφορούν την πολιτική για τη νεολαία.

4. Ως εκ τούτου, ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ να δημιουργήσουν 18μηνο πρόγραμμα εργασιών της ΕΕ για τη Νεολαία, με στόχο την ανάληψη δράσης από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή, για την περίοδο 1 Ιουλίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2015, ως πιλοτική φάση και ως συνεισφορά στην εφαρμογή του Ανανεωμένου Πλαισίου Ευρωπαϊκής Συνεργασίας στον τομέα της Νεολαίας (2010-2018).

II. ΑΡΧΕΣ

5. ΦΡΟΝΟΥΝ ότι το πρόγραμμα εργασιών της ΕΕ θα πρέπει να διέπεται από τις ακόλουθες κατευθυντήριες αρχές:

— παροχή κατάλληλης ώθησης και προβολής στις εργασίες στον τομέα της νεολαίας σε επίπεδο ΕΕ.

— εξασφάλιση, μέσω διατομεακής συνεργασίας, ότι υπάρχει πλήρης ενημέρωση σε άλλα πεδία πολιτικής της ΕΕ (π.χ. απασχόληση, εκπαίδευση, κοινωνικές υποθέσεις, υγεία) επί των συγκεκριμένων ζητημάτων που αντιμετωπίζουν οι νέοι.

— συμβολή στις κυρίαρχες προτεραιότητες του θεματολογίου οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της ΕΕ, ιδίως δε στη στρατηγική «Ευρώπη 2020» και τους εφαρμοστικούς μηχανισμούς της.

— κατεύθυνση των εργασιών προς μια στοιχειοθετημένη και βασισμένη στη γνώση πολιτική για τη νεολαία.

— διατήρησή του ως ευέλικτου πλαισίου, ικανού να ανταποκρίνεται, κατά περίπτωση, στις τρέχουσες εξελίξεις.

— προαγωγή μιας συνεργατικής και συντονισμένης προσέγγισης μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής για να παραχθεί προστιθέμενη αξία στα θέματα προτεραιότητας που παρατίθενται στην παράγραφο 6 κατωτέρω.

[1] ΕΕ C 224 της 3.8.2013, σ. 2.

— ενσωμάτωση των υφιστάμενων άτυπων δομών, όπου αρμόζει, στις δομές που καθιερώνονται με το παρόν πρόγραμμα εργασίας.

— πλήρης αξιοποίηση των συμβουλευτικών διαδικασιών που καθιερώνονται από τον διαρθρωμένο διάλογο ώστε να διασφαλιστεί ότι το πρόγραμμα εργασιών πραγματεύεται τα ζητήματα τα οποία αφορούν τους νέους.

6. ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ότι, με τα δεδομένα της σημερινής κρίσης, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να δώσουν προτεραιότητα στα ακόλουθα θέματα, στη συνεργασία τους σε επίπεδο ΕΕ, για την περίοδο που καλύπτει το παρόν πρόγραμμα εργασιών μέχρι το τέλος του 2015:

— Ανάπτυξη των κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους και της μη τυπικής και άτυπης μάθησης και η συνεισφορά της στην αντιμετώπιση των συνεπειών της κρίσης για τους νέους,

— Ενισχυμένη διατομεακή συνεργασία εντός του πλαισίου των στρατηγικών της ΕΕ,

— Ανάληψη ευθυνών, με έμφαση στην πρόσβαση στα δικαιώματα, την αυτονομία, τη συμμετοχή και την ενεργό συμμετοχή του πολίτη στα κοινά εντός και εκτός της ΕΕ.

Συμφωνούν ότι το πρόγραμμα εργασιών μπορεί να αναθεωρείται από το Συμβούλιο συναρτήσει των αποτελεσμάτων που έχουν επιτευχθεί και των εξελίξεων της πολιτικής σε επίπεδο ΕΕ.

7. ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ για κατάλογο συγκεκριμένων δράσεων σύμφωνα με αυτά τα θέματα προτεραιότητας και για το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής τους, όπως παρατίθεται στο Παράρτημα Ι.

III. ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΟΜΕΣ

8. ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΟΥΝ ότι:

— Χρειάζεται να ενισχυθεί η συνεκτίμηση της παραμέτρου «νεολαία» και η διατομεακή συνεργασία εντός του Συμβουλίου, ώστε να εξασφαλιστεί ότι η χάραξη πολιτικής λαμβάνει υπόψη την κατάσταση και τις ανάγκες των νέων.

9. ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ότι

— Το πρόγραμμα εργασιών θα υποστηρίζεται από μεθόδους εργασίας που συμφωνούνται εντός του Ανανεωμένου Πλαισίου Ευρωπαϊκής Συνεργασίας στον τομέα της Νεολαίας, καθώς και από περιορισμένο αριθμό άτυπων ομάδων εμπειρογνωμόνων και ευέλικτο πλαίσιο δραστηριοτήτων αλληλοδιδαχής ομολόγων.

— Οι ομάδες εμπειρογνωμόνων θα κληθούν να επικεντρώσουν τις εργασίες τους στα θέματα προτεραιότητας που περιγράφονται στο Τμήμα ΙΙ παράγραφος 6 και στις δράσεις και τις ημερομηνίες-στόχους που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι. Οι δράσεις του Παραρτήματος Ι μπορούν να αναθεωρούνται από το Συμβούλιο και τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνέρχονται στο πλαίσιο του Συμβουλίου συναρτήσει των αποτελεσμάτων που έχουν επιτευχθεί και των εξελίξεων της πολιτικής σε επίπεδο ΕΕ.

— Οι αρχές που αφορούν τη συμμετοχή και τη λειτουργία των ομάδων εμπειρογνωμόνων ορίζονται στο Παράρτημα ΙΙ.

— Όσον αφορά το δικαίωμα των νέων να συμμετέχουν στην διαμόρφωση των πολιτικών που τους αφορούν, ο διαρθρωμένος διάλογος θα αποτελέσει το μέσον με το οποίο οι νέοι λαμβάνουν μέρος στην αντιμετώπιση των θεμάτων προτεραιότητας του προγράμματος εργασιών.

— Στις άτυπες συνεδριάσεις των Γενικών Διευθυντών για θέματα νεολαίας εξετάζονται στρατηγικά ζητήματα σε σχέση με το εν λόγω πρόγραμμα εργασιών, καθώς και εκείνα που σχετίζονται γενικότερα με την πολιτική της ΕΕ για τη νεολαία.

— Το δεύτερο εξάμηνο του 2015, η εφαρμογή του παρόντος προγράμματος εργασιών θα αξιολογηθεί από το Συμβούλιο βάσει αποτίμησης της εφαρμογής του στο πλαίσιο της γενικής επισκόπησης του τομέα της νεολαίας που περιέχεται στην έκθεση της ΕΕ για τη νεολαία, και θα εκπονήσει η Επιτροπή έως τον Ιούλιο του 2015.

10. ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, ΚΑΛΟΥΝ

τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να συστήσουν ή να διατηρήσουν ομάδες εμπειρογνωμόνων σχετικά με τα ακόλουθα θέματα, για όσο χρόνο διαρκεί το τρέχον πρόγραμμα εργασιών:

— Συστήματα ποιότητας των κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους στα κράτη μέλη και ο ρόλος των κοινών δεικτών ή πλαισίων.

— Προσδιορισμός της συνεισφοράς των κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους και της μη τυπικής και άτυπης μάθησης στην αντιμετώπιση των προκλήσεων της νεολαίας, ιδίως όσον αφορά τη μετάβαση από την εκπαίδευση στην απασχόληση.

— Δραστηριότητες αλληλοδιδαχής μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, με σκοπό να οριστούν οι βέλτιστες πρακτικές και συστάσεις για τη διατομεακή χάραξη πολιτικής για τους νέους σε επίπεδο ΕΕ και κρατών μελών.

IV. ΔΡΑΣΕΙΣ

11. ΚΑΛΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ:

— να εργαστούν από κοινού, με την υποστήριξη της Επιτροπής, και με τη χρήση των μεθόδων εργασίας του Ανανεωμένου Πλαισίου που προσδιορίζονται στο παρόν ψήφισμα.

— σε συνέχεια των συμπερασμάτων του Συμβουλίου σχετικά με τη μέγιστη δυνατή αξιοποίηση του δυναμικού της πολιτικής για τη νεολαία στην υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», να συνεχίσουν να προωθούν την ενεργό συμπερίληψη των προοπτικών για τη νεολαία στις εθνικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων σε σχέση με τη στρατηγική «Ευρώπη 2020» και το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο.

— τηρώντας την αρχή της επικουρικότητας, να λάβουν δεόντως υπ' όψιν το Ανανεωμένο Πλαίσιο για την Ευρωπαϊκή Συνεργασία στον τομέα της Νεολαίας 2010-2018 και το παρόν πρόγραμμα εργασιών κατά τη χάραξη πολιτικών σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο.

— να ενημερώνουν τους νέους και τις οργανώσεις τους, όπου αρμόζει, σχετικά με την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την εφαρμογή του προγράμματος εργασιών της ΕΕ, ώστε να διασφαλίζεται η καταλληλότητα και η προβολή των δραστηριοτήτων.

12. ΚΑΛΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΕΔΡΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ:

— να λαμβάνουν υπόψη, στο πλαίσιο της ομαδικής Προεδρίας, τα θέματα προτεραιότητας του προγράμματος εργασιών της ΕΕ κατά την κατάρτιση του προγράμματός τους.

— στο τέλος των 18 μηνών που καλύπτει το παρόν ψήφισμα, και βάσει αξιολόγησης που θα ενσωματωθεί στην έκθεση της ΕΕ για τη νεολαία που θα εκπονήσει η Επιτροπή βάσει εθελοντικών συνεισφορών των κρατών μελών, να εξετάσουν το ενδεχόμενο να προτείνουν νέο πρόγραμμα εργασιών για την επόμενη περίοδο.

— να προτείνουν στους Γενικούς Διευθυντές για τη νεολαία, κατά τη συνήθη άτυπη συνεδρίαση, να συζητήσουν και να λάβουν υπόψη τα αποτελέσματα του προγράμματος εργασίας, να οργανώσουν έκτακτες κοινές διατομεακές συνεδριάσεις Γενικών Διευθυντών, όπου αρμόζει, και να κοινοποιούν ευρέως τα αποτελέσματα.

13. ΚΑΛΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

— να συνεργαστεί με τα κράτη μέλη για την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος εργασιών, ιδίως δε των κύριων δράσεων που περιγράφονται στο Παράρτημα.

— να ενημερώνει τα κράτη μέλη σχετικά με τις τρέχουσες ή προγραμματιζόμενες πρωτοβουλίες στον τομέα της πολιτικής της ΕΕ για τη νεολαία και σε άλλους σχετικούς τομείς που έχουν αντίκτυπο στη νεολαία, καθώς και όσον αφορά τις σχετικές εξελίξεις στην Επιτροπή.

— να εξετάζει μέσα για να διευκολύνει την κατά το δυνατόν ευρύτερη συμμετοχή των κρατών μελών στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνωμόνων.

— να περιλάβει, έως τον Ιούλιο του 2015, στην πρόταση για την έκθεση της ΕΕ για τη νεολαία και με βάση προαιρετικές συνεισφορές των κρατών μελών, μία αποτίμηση σχετικά με την εφαρμογή και την καταλληλότητα του προγράμματος εργασιών. Η έκθεση αυτή θα αποτελέσει τη βάση για την εκπόνηση οιουδήποτε μεταγενέστερου προγράμματος εργασιών του Συμβουλίου κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2015.

— να επιδιώξει τη συνοχή ανάμεσα σε αυτό το πρόγραμμα εργασιών και το πρόγραμμα εργασιών της Συμφωνίας Εταιρικής Σχέσης με το Συμβούλιο της Ευρώπης στον τομέα της νεολαίας.

— να προτείνει ευέλικτο πλαίσιο δραστηριοτήτων αλληλοδιδαχής μεταξύ των κρατών μελών.

14. ΚΑΛΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΔΕΟΝΤΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ:

— να εξακολουθήσουν να συνεργάζονται στενά σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων, σύμφωνα με τα Παραρτήματα I και II του παρόντος ψηφίσματος.

— να παροτρύνουν άλλους τομείς να λαμβάνουν υπόψη τους τη διάσταση «νεολαία» κατά τη διαμόρφωση, υλοποίηση και αξιολόγηση πολιτικών και δράσεων σε άλλους τομείς πολιτικής, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στη διασφάλιση της έγκαιρης και αποτελεσματικής ενσωμάτωσης της διάστασης αυτής στη διαδικασία χάραξης πολιτικής.

— να προάγουν τη μεγαλύτερη αναγνώριση της συμβολής της πολιτικής για τη νεολαία στην επίτευξη των γενικών στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», δεδομένης της μεγάλης δυνατότητας συμβολής του συγκεκριμένου τομέα στην έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, και να λαμβάνουν υπόψη τον θετικό αντίκτυπό του στην απασχόληση, την κοινωνική ένταξη, την εκπαίδευση και την κατάρτιση, καθώς και στην δημόσια υγεία και την ευημερία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Δράσεις βάσει θεμάτων προτεραιότητας

Δράση	Μέθοδος εργασίας / Μέσα	Αποτέλεσμα και ημερομηνία-στόχος
Ανάπτυξη των κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους και της μη τυπικής και άτυπης μάθησης και η συνεισφορά της στην αντιμετώπιση των συνεπειών της κρίσης για τους νέους		
Ανάπτυξη των κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους στην Ευρώπη	*Διαμόρφωση στοιχειοθετημένης πολιτικής:* Μελέτη «Εργασία με τους νέους: η αξία των κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους στην Ευρωπαϊκή Ένωση»	*2ο εξάμηνο του 2015:* (ενδεχ.) Ανταλλαγή απόψεων στο Συμβούλιο και καθορισμός των επόμενων ενεργειών μετά την ανταλλαγή απόψεων
	Ομάδα εμπειρογνωμόνων για τα συστήματα ποιότητας των κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους στα κράτη μέλη της ΕΕ και ο ρόλος των κοινών δεικτών ή πλαισίων	*1ο εξάμηνο του 2015:* Κάθε ομάδα εμπειρογνωμόνων ορίζει δείκτες και πλαίσια που περιγράφουν την ποιότητα στα συστήματα κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους. *2ο εξάμηνο του 2015* (ενδεχ.) Συμπεράσματα του Συμβουλίου
Προώθηση της συνεισφοράς της πολιτικής για τη νεολαία στην αντιμετώπιση των προκλήσεων της Ευρώπης	*Ομάδα εμπειρογνωμόνων* για τον ορισμό της ειδικής συνεισφοράς των κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους στην αντιμετώπιση των προκλήσεων της νεολαίας, ιδίως όσον αφορά τη μετάβαση από την εκπαίδευση στην απασχόληση.	*1ο εξάμηνο του 2015:* (ενδεχ.) Συμπεράσματα του Συμβουλίου για τον τρόπο με τον οποίον η πολιτική για τη νεολαία και τη διατομεακή συνεργασία μπορεί να συνεισφέρει στην αντιμετώπιση των κύριων προκλήσεων της Ε.Ε., ιδίως όσον αφορά τη νεολαία.
	Διαμόρφωση στοιχειοθετημένης πολιτικής: Ευρωπαϊκό Κέντρο Γνώσης για τις Πολιτικές στον τομέα της Νεολαίας (ΕΚCΥΡ)	*1ο εξάμηνο του 2015:* Έκθεση για τις βέλτιστες πρακτικές συνεργασίας μεταξύ άτυπης και μη τυπικής εκπαίδευσης, η οποία θα περιλαμβάνει και συστάσεις πολιτικής μεταξύ άλλων
Ενισχυμένη διατομεακή συνεργασία εντός του πλαισίου των στρατηγικών της ΕΕ		
Ενίσχυση της διατομεακής διαμόρφωσης πολιτικής σε επίπεδο ΕΕ	Το Συμβούλιο και τα προπαρασκευαστικά του όργανα (Ομάδα «Νεολαία»)	*1ο εξάμηνο του 2015:* Πιθανή σύσταση για τη συνεισφορά του τομέα της νεολαίας στα σημαντικά βήματα του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, με επίκεντρο την πολιτική.
Ενίσχυση της διατομεακής διαμόρφωσης πολιτικής σε εθνικό επίπεδο	*Άσκηση αλληλοδιδαχής* μεταξύ κρατών μελών	*2ο εξάμηνο του 2015:* Ενδιάμεση έκθεση για τις βέλτιστες πρακτικές και συστάσεις για τη διατομεακή χάραξη πολιτικής για τους νέους σε εθνικό επίπεδο.

Δράση	Μέθοδος εργασίας / Μέσα	Αποτέλεσμα και ημερομηνία-στόχος
Ανάληψη ευθυνών, με έμφαση στην πρόσβαση στα δικαιώματα, την αυτονομία, τη συμμετοχή και την ενεργό συμμετοχή του πολίτη στα κοινά εντός και εκτός της ΕΕ		
Ανάληψη ευθυνών εκ μέρους των νέων, με έμφαση στην πρόσβαση στα δικαιώματα, προκειμένου να επιτευχθεί αυτονομία και συμμετοχή στην κοινωνική ζωή	Διαρθρωμένος διάλογος με τους νέους	*2ο εξάμηνο του 2014* (ενδεχ.) Συμπεράσματα του Συμβουλίου για την πρόσβαση των νέων στα δικαιώματα, προκειμένου να επιτευχθεί αυτονομία και συμμετοχή στην κοινωνική ζωή.
Ανάληψη ευθυνών για την πολιτική συμμετοχή των νέων στη δημοκρατική ζωή στην Ευρώπη	Αποτελέσματα του διαρθρωμένου διαλόγου με τους νέους *Διαμόρφωση στοιχειοθετημένης πολιτικής:* — The London School of Economics and Political Science: Συμμετοχή των νέων στη δημοκρατική ζωή — Flash Eurobarometer 375 - Ευρωπαϊκή Νεολαία: Συμμετοχή των νέων στη δημοκρατική ζωή — Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού - Πολιτική συμμετοχή και ενεργός εμπλοκή στα κοινά της ΕΕ: Αντιλήψεις και συμπεριφορές των νέων	*2ο εξάμηνο του 2015:* (ενδεχ.) Συμπεράσματα του Συμβουλίου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Αρχές που διέπουν τη συμμετοχή και τη λειτουργία των ομάδων εμπειρογνωμόνων που συστήνουν τα κράτη μέλη και η Επιτροπή στο πλαίσιο του προγράμματος εργασιών της ΕΕ για τη Νεολαία (1η Ιουλίου 2014-31 Δεκεμβρίου 2015)

Συμμετοχή

— Η συμμετοχή των κρατών μελών στις εργασίες των ομάδων είναι εθελοντική και τα κράτη μέλη μπορούν να δηλώσουν συμμετοχή ανά πάσα στιγμή.

— Τα κράτη μέλη που ενδιαφέρονται να συμμετάσχουν στις εργασίες των ομάδων θα ορίζουν εμπειρογνώμονες ως μέλη των αντίστοιχων ομάδων. Τα κράτη μέλη θα μεριμνούν ώστε οι ορισθέντες εμπειρογνώμονες να διαθέτουν εμπειρία στον σχετικό τομέα σε εθνικό επίπεδο και θα εξασφαλίζουν την αποτελεσματική επικοινωνία με τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Η Επιτροπή θα συντονίζει τους ορισμούς.

— Κάθε ομάδα εμπειρογνωμόνων μπορεί να αποφασίσει να ζητήσει να συμμετάσχουν και άλλοι φορείς: ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες, εκπρόσωποι οργανώσεων νεολαίας και λοιποί ενδιαφερόμενοι, καθώς και αντιπρόσωποι ευρωπαϊκών τρίτων χωρών.

Διαδικασίες εργασιών

— Οι ομάδες εμπειρογνωμόνων θα επικεντρώνονται στην παραγωγή ολίγων, συγκεκριμένων και αξιοποιήσιμων αποτελεσμάτων σχετικά με το αντικείμενό τους.

— Για την υλοποίηση του προγράμματος εργασιών, κάθε ομάδα εμπειρογνωμόνων θα είναι υπεύθυνη για τον ορισμό του προέδρου ή των συμπροέδρων της κατά την πρώτη συνεδρίαση μετά την έγκριση του προγράμματος εργασιών. Κάθε ομάδα εμπειρογνωμόνων θα συντάσσει χρονοδιάγραμμα εργασιών σύμφωνα με το εν λόγω πρόγραμμα εργασιών.

— Τα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα να καθοδηγούν τις ομάδες εμπειρογνωμόνων, ώστε να εξασφαλίζονται τα επιθυμητά αποτελέσματα και να τηρείται το χρονοδιάγραμμα, καθώς και ο συντονισμός των εργασιών των ομάδων.

— Το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών, που συνέρχονται στα πλαίσια του Συμβουλίου, θα αποφασίζουν εάν είναι σκόπιμο να προτείνουν νέες δράσεις για τις ομάδες εμπειρογνωμόνων.

— Η Επιτροπή θα παρέχει εμπειρογνωσία καθώς και υλικοτεχνική και γραμματειακή υποστήριξη στις εργασίες των ομάδων. Θα παρέχει, στο μέτρο του δυνατού, υποστήριξη στις ομάδες με άλλα κατάλληλα μέσα (μεταξύ των οποίων μελέτες που αφορούν τον τομέα εργασίας τους).

— Οι ομάδες εμπειρογνωμόνων θα συνέρχονται κατά κανόνα στις Βρυξέλλες, αλλά μπορούν να διοργανώνουν συνεδριάσεις εκτός Βρυξελλών, όταν καλούνται από κάποιο κράτος μέλος.

— Οι ομάδες εμπειρογνωμόνων θα συνέρχονται κατά κανόνα δύο φορές το χρόνο, εάν όμως απαιτείται, μπορούν να υιοθετούν διαφορετικό χρονοδιάγραμμα.

Υποβολή εκθέσεων και ενημέρωση

— Οι πρόεδροι των ομάδων εμπειρογνωμόνων θα υποβάλλουν στην Ομάδα «Νεολαία» εκθέσεις σχετικά με την πρόοδο των εργασιών των αντίστοιχων ομάδων εμπειρογνωμόνων, καθώς και συστάσεις για πιθανές μελλοντικές δράσεις.

— Οι ημερήσιες διατάξεις και τα πρακτικά των συνεδριάσεων όλων των ομάδων θα διατίθενται σε όλα τα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από το βαθμό συμμετοχής τους σε συγκεκριμένο τομέα. Τα πρακτικά των ομάδων θα δημοσιεύονται.

— Οι εκθέσεις των ομάδων εμπειρογνωμόνων θα τροφοδοτούν την αποτίμηση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος εργασιών.

Ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνερχομένων στα πλαίσια του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2014, σχετικά με το πρόγραμμα εργασιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον αθλητισμό (2014-2017)

(2014/C 183/03)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ,

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΝ την αρμοδιότητα που έχει χορηγηθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδίως από το άρθρο 6 και το άρθρο 165 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τα οποία ο αθλητισμός είναι ένας τομέας στον οποίο η δράση σε ευρωπαϊκό επίπεδο πρέπει να υποστηρίζει, να συντονίζει ή να συμπληρώνει τις δράσεις των κρατών μελών.

2. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΝ το ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνερχομένων στα πλαίσια του Συμβουλίου, σχετικά με το πρόγραμμα εργασιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον αθλητισμό για την περίοδο 2011-2014 ([1]).

3. ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥΣ για την έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος εργασιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τον αθλητισμό για την περίοδο 2011-2014 ([2]).

4. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ότι ο αθλητισμός μπορεί να συντελέσει στην υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» για έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη.

5. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΝ το ψήφισμα του Συμβουλίου της 18ης Νοεμβρίου 2010, όπου το Συμβούλιο συμφωνεί να συγκαλεί τακτικά και εν γένει στο περιθώριο της συνόδου του Συμβουλίου άτυπη συνεδρίαση των ηγετικών εκπροσώπων των δημόσιων αρχών της ΕΕ και του αθλητικού κλάδου, με σκοπό την ανταλλαγή απόψεων για ζητήματα αθλητισμού στην ΕΕ ([3]).

6. ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ να αναπτύξουν περαιτέρω το πλαίσιο ευρωπαϊκής συνεργασίας στον τομέα του αθλητισμού, με τη θέσπιση δεύτερου τριετούς προγράμματος εργασιών της ΕΕ για τον αθλητισμό για δράσεις των κρατών μελών και της Επιτροπής.

7. ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ότι οι δραστηριότητες σε επίπεδο ΕΕ στον τομέα του αθλητισμού θα πρέπει να επικεντρώνονται στα θέματα προτεραιότητας, τα βασικά ζητήματα, τα αποτελέσματα και τις μεθόδους και δομές εργασίας που απαριθμούνται στο εν λόγω πρόγραμμα εργασιών και ως έχουν στο παράρτημα I.

8. ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ το Ευρωβαρόμετρο του 2013 για τον αθλητισμό και τη φυσική αγωγή και αναγνωρίζουν την ύπαρξη μεγάλων διαφορών μεταξύ των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων για την εθελοντική εργασία και τον καθιστικό τρόπο ζωής.

II. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΗΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ ΜΕ ΤΗ ΘΕΣΠΙΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΕ

9. ΦΡΟΝΟΥΝ ότι το τριετές πρόγραμμα εργασιών της ΕΕ για τον αθλητισμό θα πρέπει να διέπεται από τις ακόλουθες κατευθυντήριες αρχές:

— να προάγει τη συνεργατική και συντονισμένη προσέγγιση μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, για να επιτευχθεί προστιθέμενη αξία στον τομέα του αθλητισμού σε επίπεδο ΕΕ μακροπρόθεσμα,

— να αντιμετωπίζει τις διεθνικές προκλήσεις με συντονισμένη ενωσιακή προσέγγιση,

— να λαμβάνει υπόψη την ιδιαίτερη φύση του αθλητισμού,

— να ανταποκρίνεται στην ανάγκη ενσωμάτωσης του αθλητισμού σε άλλες πολιτικές της ΕΕ,

— να κατευθύνει τις εργασίες προς μια τεκμηριωμένη πολιτική για τον αθλητισμό,

— να συμβάλλει στις κυρίαρχες προτεραιότητες του θεματολογίου της ΕΕ για την οικονομική και κοινωνική πολιτική, ιδίως δε της στρατηγικής «Ευρώπη 2020»,

— να αξιοποιήσει τα επιτεύγματα του πρώτου προγράμματος της ΕΕ για τον αθλητισμό,

— να συμπληρώσει και να ενισχύσει τον αντίκτυπο των δραστηριοτήτων που δρομολογήθηκαν στα πλαίσια του προγράμματος *Erasmus+* στον τομέα του αθλητισμού.

([1]) ΕΕ C 162 της 1.6.2011, σ. 1.
([2]) 5842/14.
([3]) ΕΕ C 322 της 27.11.2010, σ. 1.

10. ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΥΝ ότι το παρόν πρόγραμμα εργασιών της ΕΕ θα πρέπει να αποτελεί ένα ευέλικτο πλαίσιο που θα είναι ικανό να ανταποκρίνεται όταν χρειάζεται στις εξελίξεις στον τομέα του αθλητισμού.

11. ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ότι τα κράτη μέλη και η Επιτροπή θα πρέπει να δώσουν προτεραιότητα στα ακόλουθα θέματα και βασικά ζητήματα για την περίοδο που καλύπτει το παρόν πρόγραμμα εργασιών. Αυτά θα μπορούσαν να συμπληρώνονται από κάθε Προεδρία ανάλογα με τυχόν νέες εξελίξεις:

1) *Η ακεραιότητα στον αθλητισμό*, κυρίως δε η καταπολέμηση της φαρμακοδιέγερσης, της νόθευσης των αποτελεσμάτων αγώνων, η προστασία των ανηλίκων, η χρηστή διακυβέρνηση και η ισότητα των φύλων,

2) Η *οικονομική διάσταση του αθλητισμού*, ιδίως η βιωσιμότητα της χρηματοδότησης του αθλητισμού, η κληρονομιά που αφήνουν τα μεγάλα αθλητικά γεγονότα, τα οικονομικά οφέλη του αθλητισμού και η καινοτομία,

3) *Αθλητισμός και κοινωνία*, ιδίως η σωματική άσκηση για τη βελτίωση της υγείας (HEPA), ο εθελοντισμός, η απασχόληση στον αθλητισμό καθώς και η εκπαίδευση και κατάρτιση στον τομέα του αθλητισμού.

12. ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ότι το πρόγραμμα εργασιών μπορεί να αναθεωρείται από το Συμβούλιο και τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνέρχονται στα πλαίσια του Συμβουλίου συναρτήσει των αποτελεσμάτων που έχουν επιτευχθεί και των εξελίξεων της πολιτικής σε επίπεδο ΕΕ.

III. ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΟΜΕΣ

13. ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΥΝ τα ακόλουθα:

Είναι αναγκαίο να συνεχιστεί η συνεργασία στον τομέα του αθλητισμού στο πλαίσιο της ΕΕ που καθιερώθηκε μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, με βάση τις κατευθυντήριες αρχές που παρατίθενται στο τμήμα ΙΙ του παρόντος προγράμματος εργασιών,

Είναι επίσης αναγκαίο να συνεργαστεί στενά η ΕΕ με το αθλητικό κίνημα και τους σχετικούς αρμόδιους οργανισμούς σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, όπως το Συμβούλιο της Ευρώπης και ο Παγκόσμιος Οργανισμός κατά της Φαρμακοδιέγερσης (WADA), κυρίως μέσω του διαρθρωμένου διαλόγου.

14. ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ότι:

Νέες δομές και μέθοδοι εργασίας θα πρέπει να δημιουργηθούν για να δοθεί συνέχεια στα επιτεύγματα του πρώτου προγράμματος εργασιών της ΕΕ και να αναπτυχθούν νέα αποτελέσματα σύμφωνα με τα θέματα προτεραιότητας και τα βασικά ζητήματα, τα οποία εκτίθενται στο τμήμα ΙΙ ανωτέρω.

Ως εκ τούτου, θα συσταθούν πέντε «ομάδες εμπειρογνωμόνων» με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη καλύπτοντας τα ακόλουθα ζητήματα: νόθευση των αποτελεσμάτων αγώνων, χρηστή διακυβέρνηση, οικονομική διάσταση, σωματική άσκηση για τη βελτίωση της υγείας (HEPA) και ανάπτυξη ανθρώπινων πόρων στον τομέα του αθλητισμού. Οι αρχές που αφορούν την ιδιότητα του μέλους και τη λειτουργία των ομάδων αυτών ορίζονται στο παράρτημα ΙΙ.

Εκτός από τις ομάδες εμπειρογνωμόνων, άλλες δομές και μέθοδοι εργασίας ενδέχεται να περιλαμβάνουν, για παράδειγμα, διασκέψεις της Προεδρίας, συνεδριάσεις Υπουργών Αθλητισμού και αρμόδιων Διευθυντών, μελέτες της Επιτροπής και συνέδρια, καθώς και «πίνακες δεσμεύσεων» ([1]).

Το πρώτο εξάμηνο του 2017, η εφαρμογή του παρόντος προγράμματος εργασιών θα αξιολογηθεί από το Συμβούλιο βάσει έκθεσης που θα εκπονήσει η Επιτροπή έως τον Νοέμβριο του 2016.

IV. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ

15. ΚΑΛΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ:

— να εργαστούν από κοινού με την Επιτροπή, χρησιμοποιώντας τις δομές και μεθόδους εργασίας που ορίζονται στο παρόν ψήφισμα,

— τηρώντας την αρχή της επικουρικότητας και σεβόμενα την αυτονομία των δομών που διέπουν τον αθλητισμό, να λάβουν δεόντως υπόψη το παρόν πρόγραμμα εργασιών κατά τη χάραξη πολιτικών σε εθνικό επίπεδο,

— να ενημερώνουν τακτικά και, κατά περίπτωση, να διαβουλεύονται με τους αθλητικούς παράγοντες σχετικά με την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την εφαρμογή του προγράμματος εργασιών της ΕΕ, ώστε να διασφαλίζεται η καταλληλότητα και η προβολή των δραστηριοτήτων.

([1]) *Πίνακας δεσμεύσεων*: Μέσο όπου αθλητικές κυρίως οργανώσεις μπορούν να δημοσιοποιούν εθελοντικά τη δέσμευσή τους ως προς συγκεκριμένα θέματα, π.χ. τις αρχές χρηστής διακυβέρνησης ή τους στόχους της ισότητας των φύλων (βλ. παράρτημα Ι). Η Επιτροπή θα υποβάλει πρόταση στην Ομάδα «Αθλητισμός» του Συμβουλίου για την κατάρτιση και τη λειτουργία των πινάκων δεσμεύσεων κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2014.

16. ΚΑΛΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΟΕΔΡΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ:

— να λαμβάνουν υπόψη τους τα θέματα προτεραιότητας του προγράμματος εργασιών της ΕΕ, στο πλαίσιο της ομαδικής Προεδρίας, κατά τη διαμόρφωση του προγράμματός τους, να υποβάλλουν εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος εργασιών και να αξιοποιούν τα αποτελέσματα που επιτυγχάνονται,

— να ενημερώνουν τα κράτη μέλη για τις εν εξελίξει ή τις προγραμματισμένες εργασίες σε άλλες συνθέσεις του Συμβουλίου οι οποίες έχουν αντίκτυπο στον αθλητισμό,

— στο τέλος των τριών ετών που καλύπτει το παρόν ψήφισμα, και βάσει έκθεσης που θα εκπονήσει η Επιτροπή, να προτείνουν νέο πρόγραμμα εργασιών για την επόμενη περίοδο, εφόσον είναι σκόπιμο.

17. ΚΑΛΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

— να εργαστεί μαζί με τα κράτη μέλη για την εφαρμογή του παρόντος προγράμματος εργασιών, ιδίως δε των αποτελεσμάτων που περιγράφονται στο παράρτημα Ι,

— να ενημερώνει τα κράτη μέλη σχετικά με τις τρέχουσες ή προγραμματιζόμενες πρωτοβουλίες σε άλλους τομείς πολιτικής της ΕΕ που έχουν αντίκτυπο στον αθλητισμό, καθώς και σχετικά με τις σχετικές εξελίξεις στην Επιτροπή,

— να στηρίζει τα κράτη μέλη και τους άλλους σχετικούς φορείς για τη συνεργασία στο πλαίσιο που θέτει το παρόν ψήφισμα, κυρίως με τις εξής ενέργειες:

  — την εξέταση των μέσων για τη διευκόλυνση της ευρύτερης δυνατής συμμετοχής κρατών μελών και εμπειρογνωμόνων, καθώς και με την πρόσκληση εκπροσώπων από το αθλητικό κίνημα και άλλων ενδιαφερομένων στις δομές εργασίας που αναφέρονται στο παράρτημα Ι, διασφαλίζοντας υψηλό και συνεκτικό επίπεδο αντιπροσωπευτικότητας,

  — τη δημιουργία, κατά περίπτωση, ομάδων εμπειρογνωμόνων με υψηλό επίπεδο εμπειρογνωμοσύνης, καθώς και άλλων δομών στήριξης για την προαγωγή της ανταλλαγής απόψεων και της αμοιβαίας εκμάθησης, καθώς και για την απόκτηση γνώσεων (π.χ. μελέτες),

— να διευκολύνει το διαρθρωμένο διάλογο για τον αθλητισμό, περιλαμβανομένης της διοργάνωσης σε ετήσια βάση φόρουμ της ΕΕ για τον αθλητισμό, στο οποίο θα συμμετέχουν όλοι οι βασικοί φορείς στα διάφορα επίπεδα του τομέα του αθλητισμού,

— να κάνει χρήση των χρηματοδοτικών πόρων του προγράμματος *Erasmus+* και άλλων σχετικών ενωσιακών προγραμμάτων για τη στήριξη των θεμάτων προτεραιότητας και των αντίστοιχων βασικών ζητημάτων που καθορίζονται από το παρόν πρόγραμμα εργασιών,

— να εγκρίνει, έως το Νοέμβριο του 2016 και με βάση προαιρετικές συμβολές των κρατών μελών, έκθεσης σχετικά με την εφαρμογή και την καταλληλότητα του προγράμματος εργασιών. Η έκθεση αυτή θα αποτελέσει τη βάση για την εκπόνηση πιθανού προγράμματος εργασιών του Συμβουλίου, κατά το πρώτο εξάμηνο του 2017,

— κατά περίπτωση, να θέσει στη διάθεση του κοινού τα αποτελέσματα των δομών εργασίας.

18. ΚΑΛΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ, ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΡΟΕΔΡΙΕΣ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΠΕΔΙΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥΣ, ΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΔΕΟΝΤΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ:

— να εξακολουθήσουν να συνεργάζονται στενά σύμφωνα με τα παραρτήματα Ι και ΙΙ του παρόντος ψηφίσματος,

— να λαμβάνουν υπόψη τους τον αθλητισμό κατά τη διαμόρφωση, υλοποίηση και αξιολόγηση πολιτικών και δράσεων σε άλλους τομείς πολιτικής, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στη διασφάλιση της έγκαιρης και αποτελεσματικής ενσωμάτωσής του στη διαδικασία χάραξης πολιτικής,

— να προάγουν τη μεγαλύτερη αναγνώριση της συμβολής του αθλητισμού στην επίτευξη των γενικών στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», δεδομένου ότι ο τομέας έχει πολλά να δώσει στη έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, και να λαμβάνουν υπόψη τον θετικό αντίκτυπό του στην κοινωνική ένταξη, στην εκπαίδευση και στην κατάρτιση καθώς και στη δημόσια υγεία και την ενεργό γήρανση,

— να αναπτύξουν συνεργασία με τρίτες χώρες, ιδίως δε με τις υποψήφιες και τις δυνάμει υποψήφιες στην ΕΕ χώρες, καθώς και με τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς στον τομέα του αθλητισμού, περιλαμβανομένου του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Βασικά ζητήματα (παράγραφος 11), ζητούμενα αποτελέσματα και αντίστοιχες δομές εργασίας

Βασικό ζήτημα	Αποτέλεσμα και ημερομηνία-στόχος	Δομή εργασίας
Ακεραιότητα στον αθλητισμό		
Μέτρα κατά της φαρμακοδιέγερσης ([1])	— Συστάσεις της ομάδας εμπειρογνωμόνων για την καταπολέμηση της φαρμακοδιέγερσης στον ερασιτεχνικό αθλητισμό και την πρόληψη της φαρμακοδιέγερσης: Ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και αμοιβαία εκμάθηση (2ο εξάμηνο 2015)	Γενικοί διευθυντές για θέματα αθλητισμού
Νόθευση των αποτελεσμάτων αγώνων	— Ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών σχετικά με την καταπολέμηση της νόθευσης των αποτελεσμάτων αγώνων, ιδίως όσον αφορά πιθανή σύσταση της Επιτροπής για τις βέλτιστες πρακτικές στην πρόληψη και καταπολέμηση της νόθευσης των αποτελεσμάτων αγώνων που σχετίζονται με στοιχήματα, την οποία ακολουθεί έκθεση για την κρατούσα κατάσταση (1ο εξάμηνο 2016)	Ομάδα εμπειρογνωμόνων για τη νόθευση των αποτελεσμάτων αγώνων
Προστασία και διαφύλαξη ανηλίκων	— Προετοιμασία συστάσεων της ομάδας εμπειρογνωμόνων για την προστασία των νέων αθλητών και τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων των παιδιών στον αθλητισμό (1ο εξάμηνο 2016)	Ομάδα εμπειρογνωμόνων για τη χρηστή διακυβέρνηση
Χρηστή διακυβέρνηση	— Εκπόνηση των κατευθυντηρίων αρχών σχετικά με τη δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των εργαζομένων, ιδίως στα πλαίσια της διαδικασίας ανάθεσης μεγάλων αθλητικών γεγονότων, την οποία πιθανώς ακολουθεί πίνακας δεσμεύσεων (2ο εξάμηνο 2015) — Προαγωγή των υφιστάμενων αρχών χρηστής διακυβέρνησης, την οποία πιθανώς ακολουθεί πίνακας δεσμεύσεων (1ο εξάμηνο 2016)	
Ισότητα των φύλων	— Προετοιμασία συστάσεων της ομάδας εμπειρογνωμόνων ή κατευθυντηρίων γραμμών για την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό, την οποία πιθανώς ακολουθεί πίνακας δεσμεύσεων (2ο εξάμηνο 2015)	
Η οικονομική διάσταση του αθλητισμού		
Οικονομικά οφέλη από τον αθλητισμό	— Προετοιμασία συστάσεων της ομάδας εμπειρογνωμόνων για τη μέτρηση των οικονομικών οφελών του αθλητισμού στην ΕΕ με βάση τις διεξαγόμενες εργασίες για την προώθηση της δημιουργίας δορυφορικών λογαριασμών για τον αθλητισμό (SSA) στα κράτη μέλη (2ο εξάμηνο 2015)	Ομάδα εμπειρογνωμόνων για την οικονομική διάσταση
Παρακαταθήκη των μεγάλων αθλητικών γεγονότων	— Προετοιμασία συστάσεων της ομάδας εμπειρογνωμόνων για τα μεγάλα αθλητικά γεγονότα, ιδίως δε για την παρακαταθήκη τους με έμφαση στην κοινωνική, οικονομική και περιβαλλοντική βιωσιμότητα (2ο εξάμηνο 2015)	
Βιώσιμη χρηματοδότηση του αθλητισμού	— Εκπόνηση πρακτικής καθοδήγησης για τους τρόπους ενθάρρυνσης της διαφάνειας και του μακροπρόθεσμου χαρακτήρα των επενδύσεων στον αθλητισμό, συμπεριλαμβανομένης της ενωσιακής χρηματοδότησης, με βάση μεταξύ άλλων τις συστάσεις του 2012 για τη βιώσιμη χρηματοδότηση του αθλητισμού, συμπεριλαμβανομένων των κρατικών ενισχύσεων (1ο εξάμηνο 2016)	

Βασικό ζήτημα	Αποτέλεσμα και ημερομηνία-στόχος	Δομή εργασίας
	Αθλητισμός και κοινωνία	
Σωματική άσκηση για τη βελτίωση της υγείας	— Προετοιμασία συστάσεων της ομάδας εμπειρογνωμόνων για την ενθάρρυνση της σωματικής αγωγής στα σχολεία, συμπεριλαμβανομένων των κινητικών ικανοτήτων των μικρών παιδιών, και για τη δημιουργία πολύτιμων αλληλεπιδράσεων με τον τομέα του αθλητισμού, τις τοπικές αρχές και τον ιδιωτικό τομέα (1ο εξάμηνο 2015) — Συντονισμός της εφαρμογής της σύστασης του Συμβουλίου για την HEPA (2ο εξάμηνο 2016)	Ομάδα εμπειρογνωμόνων για την HEPA
Εκπαίδευση, κατάρτιση, απασχόληση και εθελοντισμός	— Προετοιμασία συστάσεων της ομάδας εμπειρογνωμόνων για την ενθάρρυνση του εθελοντισμού στον αθλητισμό, συμπεριλαμβανομένων των βέλτιστων πρακτικών σχετικά με τους νομικούς και δημοσιονομικούς μηχανισμούς (2ο εξάμηνο 2015 ή 2ο εξάμηνο 2014) — Ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και έκθεση για την κρατούσα κατάσταση σχετικά με την ένταξη των αθλητικών προσόντων στα εθνικά πλαίσια επαγγελματικών προσόντων (NQF) με αναφορά στο ευρωπαϊκό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων (EQF) (2ο εξάμηνο 2016) — Προετοιμασία συστάσεων της ομάδας εμπειρογνωμόνων για τη συμβολή του αθλητισμού στην απασχολησιμότητα των νέων, μεταξύ των οποίων οι νέοι επαγγελματίες αθλητές και αθλήτριες, και για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στην αγορά εργασίας του αθλητισμού και στην αγορά εργασίας που σχετίζεται με τον αθλητισμό. (2ο εξάμηνο 2016) — Εκπόνηση πρακτικής καθοδήγησης για τη συμμόρφωση των εθνικών επαγγελματικών προσόντων με τα διεθνή πρότυπα προσόντων των διεθνών αθλητικών ομοσπονδιών (2ο εξάμηνο 2015) — Εκπόνηση έκθεσης για την κρατούσα κατάσταση σχετικά με την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ για τις διπλές σταδιοδρομίες (1ο εξάμηνο 2017)	Ομάδα εμπειρογνωμόνων για τη διαχείριση ανθρώπινων πόρων στον τομέα του αθλητισμού

([1]) Το Συμβούλιο (Ομάδα «Αθλητισμός»/ΕΜΑ) θα συνεχίσει να συντονίζει τις θέσεις των κρατών μελών ΕΕ πριν από τις συνεδριάσεις WADA.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Αρχές που διέπουν τη σύνθεση και τη λειτουργία των πέντε ομάδων εμπειρογνωμόνων, τις οποίες θεσπίζουν τα κράτη μέλη και η Επιτροπή στο πλαίσιο του δεύτερου προγράμματος εργασιών της ΕΕ για τον αθλητισμό — 2014-2017

Σύνθεση

— Η συμμετοχή των κρατών μελών στις εργασίες των ομάδων είναι εθελοντική και τα κράτη μέλη μπορούν να συμμετάσχουν οποτεδήποτε.

— Τα κράτη μέλη που ενδιαφέρονται να συμμετάσχουν στις εργασίες των ομάδων θα διορίσουν εμπειρογνώμονες ως μέλη των αντίστοιχων ομάδων. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διοριζόμενοι εμπειρογνώμονες να διαθέτουν πρακτική πείρα στο σχετικό τομέα σε εθνικό επίπεδο και εξασφαλίζουν την αποτελεσματική επικοινωνία με τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Η Επιτροπή θα συντονίζει τους διορισμούς.

— Κάθε ομάδα εμπειρογνωμόνων δύναται να αποφασίσει να καλέσει και άλλους για να συμμετάσχουν: ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, εκπροσώπους του αθλητικού κινήματος και άλλους ενδιαφερομένους, καθώς και αντιπροσώπους ευρωπαϊκών τρίτων χωρών. Κάθε ομάδα εμπειρογνωμόνων μπορεί να προτείνει την προσθήκη άλλων συμμετεχόντων για την όλη περίοδο εργασιών με την προϋπόθεση η συμμετοχή τους ως μελών να εγκριθεί ομόφωνα από την ομάδα εμπειρογνωμόνων.

Διαδικασίες εργασιών

— Για την υλοποίηση αυτού του προγράμματος εργασιών, κάθε ομάδα εμπειρογνωμόνων θα είναι υπεύθυνη για τον διορισμό του προέδρου ή των συμπροέδρων της, κατά την πρώτη συνεδρίαση της ομάδας εμπειρογνωμόνων μετά την έγκριση του προγράμματος εργασιών. Η εκλογή των προέδρων θα διεξάγεται κατά τρόπο ανοικτό και διαφανή, υπό τον συντονισμό της Επιτροπής η οποία ενεργεία ως γραμματεία των ομάδων εμπειρογνωμόνων.

— Κάθε ομάδα εμπειρογνωμόνων θα συντάσσει χρονοδιάγραμμα εργασιών σύμφωνα με το παρόν πρόγραμμα εργασιών και θα επικεντρώνεται στην επίτευξη συγκεκριμένων και χρηστικών αποτελεσμάτων σύμφωνα με το παράρτημα I.

— Τα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα να καθοδηγούν τις ομάδες εμπειρογνωμόνων, ώστε να εξασφαλίζονται τα επιθυμητά αποτελέσματα και να τηρείται το χρονοδιάγραμμα καθώς και για τον συντονισμό των εργασιών τους.

— Το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνέρχονται στα πλαίσια του Συμβουλίου, θα αποφασίσουν εάν ενδείκνυται να προταθούν νέες δράσεις για τις ομάδες εμπειρογνωμόνων.

— Η Επιτροπή θα παρέχει εμπειρογνωμοσύνη καθώς και υλικοτεχνική και γραμματειακή υποστήριξη στις εργασίες των ομάδων. Θα υποστηρίζει κατά το δυνατόν τις ομάδες με άλλα κατάλληλα μέσα (μεταξύ των οποίων μελέτες που αφορούν τον τομέα εργασίας τους).

— Οι ομάδες εμπειρογνωμόνων θα συνέρχονται κατά κανόνα στις Βρυξέλλες, αλλά μπορεί κατ' εξαίρεση να διοργανώνουν συνεδριάσεις εκτός Βρυξελλών, όταν αυτό ζητείται από κάποιο κράτος μέλος.

— Οι ομάδες εμπειρογνωμόνων θα συνέρχονται κατά κανόνα δύο φορές το χρόνο, εάν όμως απαιτείται, μπορούν να υιοθετούν διαφορετικό χρονοδιάγραμμα.

Υποβολή εκθέσεων και ενημέρωση

— Οι πρόεδροι των ομάδων εμπειρογνωμόνων θα υποβάλλουν στην Ομάδα «Αθλητισμός» εκθέσεις σχετικά με την πρόοδο των εργασιών των αντίστοιχων ομάδων εμπειρογνωμόνων και θα παρουσιάζουν τα αποτελέσματά τους.

— Οι ημερήσιες διατάξεις και οι εκθέσεις των συνεδριάσεων όλων των ομάδων θα διατίθενται σε όλα τα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από το βαθμό συμμετοχής τους σε συγκεκριμένο τομέα. Τα αποτελέσματα των ομάδων θα δημοσιεύονται.

— Τα αποτελέσματα των ομάδων εμπειρογνωμόνων θα τροφοδοτούν την έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος εργασιών.

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2014, για την προώθηση της επιχειρηματικότητας των νέων με σκοπό την κοινωνική τους ένταξη

(2014/C 183/04)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

1. Η οικονομική κρίση που ξεκίνησε κατά το δεύτερο ήμισυ της προηγούμενης δεκαετίας δημιούργησε μια ιδιαίτερα εύθραυστη κατάσταση για τη σημερινή νεολαία. Τα ποσοστά της ανεργίας των νέων παραμένουν σε ιστορικά υψηλά επίπεδα, ήτοι 23,2 % στην ΕΕ των 28 και 23,8 % στην ευρωζώνη (Δεκέμβριος 2013).

2. Ως αποτέλεσμα αυτής της υψηλής ανεργίας, το επίπεδο της φτώχειας και της κοινωνικής απομόνωσης των νέων αυξάνεται, ενώ ολοένα και περισσότεροι νέοι νοιώθουν αναγκασμένοι να εγκαταλείψουν τις χώρες τους και, ορισμένες φορές, την ευρωπαϊκή ήπειρο, προκειμένου να αναζητήσουν καλύτερες ευκαιρίες. Έτσι προκύπτει το φαινόμενο της διαρροής επιστημονικού δυναμικού σε ορισμένα κράτη μέλη, το οποίο ίσως είναι δύσκολο να ανατραπεί.

3. Μέσω της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» και των εμβληματικών πρωτοβουλιών της με τίτλο «Νέες Δεξιότητες και Θέσεις Εργασίας», «Ψηφιακό Θεματολόγιο για την Ευρώπη», «Ένωση Καινοτομίας» και «Νεολαία σε Κίνηση», η Ευρωπαϊκή Ένωση προάγει την επιχειρηματικότητα, ευνοώντας την επιχειρηματική σκέψη και τις σχετικές γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες που μπορούν να τονώσουν την έξυπνη, βιώσιμη και συμμετοχική ανταγωνιστικότητα και ανάπτυξη.

4. Η επιχειρηματικότητα είναι σημαντικός μοχλός οικονομικής ανάπτυξης και δημιουργίας θέσεων εργασίας: δημιουργεί νέες επιχειρήσεις και θέσεις εργασίας, ανοίγει νέες αγορές, βελτιώνει την παραγωγικότητα και παράγει πλούτο. Η επιχειρηματική νοοτροπία ενισχύει την απασχολησιμότητα των νέων. Η επιχειρηματικότητα, ιδιαίτερα στο πλαίσιο των μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ), συνιστά τη ραχοκοκαλιά της οικονομίας της ΕΕ και τη σημαντικότερη πηγή νέων θέσεων εργασίας ([1]).

5. Στις κοινωνίες που εκτιμούν και επιβραβεύουν επιχειρηματικές συμπεριφορές, όπως η ανάληψη λελογισμένων ρίσκων και η ανεξάρτητη σκέψη, ευνοείται η διαμόρφωση νέων λύσεων στις κοινωνικές προκλήσεις. Σε αυτό το πλαίσιο, πρέπει να εκτιμηθεί περισσότερο η δημόσια αντίληψη για τους επιχειρηματίες, να εντατικοποιηθεί η εκπαίδευση σε θέματα επιχειρηματικότητας και να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή και βοήθεια στις ομάδες που υποεκπροσωπούνται, προκειμένου να ιδρύσουν, να διαχειριστούν ή να επεκτείνουν μια επιχείρηση ή εταιρεία.

([1]) Άνω του 99 % των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων είναι ΜΜΕ. Τα δύο τρίτα των θέσεων εργασίας στον ιδιωτικό τομέα και, κατ' επέκταση, περισσότερο από το μισό συνολικό προστιθέμενο όφελος που δημιουργούν οι επιχειρήσεις στην ΕΕ, προέρχονται από αυτές (Ευρωπαϊκή Επιτροπή – ιστότοπος της ΓΔ Επιχειρήσεων και Βιομηχανίας).

6. Η επιχειρηματικότητα δεν βασίζεται αποκλειστικά στην επιδίωξη κέρδους. Διάφοροι παράγοντες, τόσο από τον δημόσιο όσο και από τον ιδιωτικό τομέα, την κοινωνία των πολιτών και τις οργανώσεις κοινωνικής οικονομίας ([1]), αντιμετωπίζουν βασικές κοινωνικές προκλήσεις συνδυάζοντας κοινωνικές και επιχειρηματικές παραμέτρους. Η τάση αυτή αποκαλείται «κοινωνική επιχειρηματικότητα» και τα νέα είδη οργανισμών που προκύπτουν αποκαλούνται «κοινωνικές επιχειρήσεις».

7. Ο πολιτισμός και η δημιουργικότητα αναγνωρίζονται στο «Ανανεωμένο Πλαίσιο Ευρωπαϊκής Συνεργασίας στον τομέα της Νεολαίας» ως πεδία δράσης της πολιτικής για τους νέους. Οι τομείς του πολιτισμού και της δημιουργίας ([2]) μπορούν να παρέχουν μοναδικές ευκαιρίες για την αξιοποίηση της δημιουργικότητας των νέων και του ανθρώπινου κεφαλαίου σε έξυπνη ανάπτυξη και θέσεις εργασίας. Στην ψηφιακή εποχή, η συμπερίληψη του πολιτισμού είναι ισχυρό εργαλείο για την προώθηση της κοινωνικής ένταξης και της συμμετοχής στα κοινωνικά δρώμενα, κυρίως μεταξύ των νέων.

8. Στην τελική της έκθεση, η ομάδα εμπειρογνωμόνων για την «προώθηση της δημιουργικότητας και του καινοτόμου πνεύματος των νέων μέσα από τον εντοπισμό των ικανοτήτων και των δεξιοτήτων που αποκτώνται από την μη τυπική και άτυπη μάθηση» εξέτασε τρόπους ενίσχυσης της απασχολησιμότητας των νέων.

ΕΚΤΙΜΑ ΟΤΙ:

9. Η επιχειρηματικότητα μπορεί να αποτελέσει σημαντικό στοιχείο για την αυτονομία, την προσωπική εξέλιξη και την ευημερία των νέων. Η επιχειρηματικότητα μπορεί να θεωρηθεί ως μία εκ των λύσεων για την καταπολέμηση της ανεργίας των νέων.

10. Η Ευρώπη πρέπει να επενδύσει στην εκπαίδευση και την κατάρτιση σε θέματα επιχειρηματικότητας, στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος όπου οι επιχειρηματίες ευημερούν και αναπτύσσονται, προσεγγίζοντας επίσης συγκεκριμένες ομάδες, καθώς και στην προβολή των επιχειρηματιών ως προτύπων.

11. Συγκεκριμένα, το μοντέλο της «κοινωνικής επιχειρηματικότητας», το οποίο αποσκοπεί πρωταρχικά στο ευρύτερο καλό της κοινωνίας, μπορεί να απευθύνεται στους νέους και να τους παρέχει την ευκαιρία να παρουσιάσουν καινοτόμες προτάσεις στις τρέχουσες οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές προκλήσεις. Η έννοια της κοινωνικής επιχειρηματικότητας, η οποία προσεγγίζει τον άνθρωπο και την τοπική κοινότητα, διασφαλίζει την κοινωνική συνοχή μέσω της συμμετοχής των νέων, συμπεριλαμβανομένων των νέων από ευάλωτες ομάδες.

12. Οι κοινωνικές επιχειρήσεις ([3]) συμβάλλουν στην έξυπνη ανάπτυξη προβάλλοντας την κοινωνική καινοτομία ως απάντηση στις νέες ανάγκες: συμβάλλουν στην αειφόρο ανάπτυξη καθώς λαμβάνουν υπόψη τον περιβαλλοντικό τους αντίκτυπο και διαθέτουν μακροπρόθεσμο προγραμματισμό. Βρίσκονται στην καρδιά της συμμετοχικής ανάπτυξης λόγω της έμφασης που δίνουν στους ανθρώπους και την κοινωνική συνοχή.

ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ:

13. Η πολιτική για τους νέους μπορεί να συμβάλλει στη διατομεακή συνεργασία, η οποία, με τη σειρά της, μπορεί να συμβάλλει στην υπέρβαση εμποδίων. Η επιχειρηματικότητα, όπως και πολλοί άλλοι τομείς, απαιτεί μακροπρόθεσμο σχεδιασμό και ακλόνητη πίστη στις δυνατότητες των νέων. Για αυτόν τον σκοπό, οι νέοι πρέπει να παροτρύνονται, να εμφυσείται σε αυτούς το πνεύμα της επιχειρηματικότητας από μικρή ηλικία (ανάληψη πρωτοβουλίας, εμπιστοσύνη, ανάληψη λελογισμένων ρίσκων, δημιουργικότητα, οργάνωση, επιμονή) προκειμένου να αναπτύσσουν στο έπακρο τις δυνατότητές τους και να εισέρχονται επιτυχώς στην αγορά εργασίας. Για την προώθηση της επιχειρηματικότητας των νέων, με ιδιαίτερη έμφαση στην κοινωνική επιχειρηματικότητα, προσδιορίζονται οι ακόλουθες προτεραιότητες:

— Ενίσχυση της επιχειρηματικής σκέψης και των δεξιοτήτων των νέων μέσω της επίσημης εκπαίδευσης, καθώς και της μη τυπικής και της άτυπης μάθησης. Η επιχειρηματική ικανότητα περιλαμβάνει διαλειτουργικές δεξιότητες, συμπεριφορές και γνώσεις. Οι κοινωνικομορφωτικές δραστηριότητες για τους νέους είναι κεντρικό εργαλείο και μέσο ανάπτυξης διαλειτουργικών δεξιοτήτων.

([1]) Η κοινωνική οικονομία απασχολεί πάνω από 14,51 εκατομμύρια άτομα στην ΕΕ, ήτοι το 6,5 % του συνόλου των απασχολουμένων. Καλύπτει φορείς με ειδικό νομικό καθεστώς (συνεταιρισμούς, ιδρύματα, σωματεία, αλληλασφαλιστικές εταιρείες), καθώς και κοινωνικές επιχειρήσεις υπό μορφή τυπικής ιδιωτικής ή δημόσιας εταιρίας περιορισμένης ευθύνης (Πρωτοβουλία Κοινωνικής Επιχειρηματικότητας - SEC (2011) 1278 final).

([2]) Οι τομείς του πολιτισμού και της δημιουργίας αντιπροσωπεύουν το 4,5 % του ευρωπαϊκού ΑΕΠ και προσφέρουν απασχόληση σε περίπου 8 εκατομμύρια εργαζομένους («Ώθηση στους τομείς του πολιτισμού και της δημιουργίας για την οικονομική μεγέθυνση και την απασχόληση στην ΕΕ» - COM(2012) 537 final).

([3]) Μια κοινωνική επιχείρηση είναι φορέας κοινωνικής οικονομίας, του οποίου κύριος στόχος είναι ο θετικός κοινωνικός αντίκτυπος παρά η δημιουργία κέρδους για τους ιδιοκτήτες ή τους μετόχους της. Παρέχει αγαθά και υπηρεσίες στην αγορά με επιχειρηματικό και καινοτόμο τρόπο και χρησιμοποιεί τα κέρδη της κυρίως για την επίτευξη κοινωνικών στόχων. Υπόκειται σε υπεύθυνη και διαφανή διαχείριση, και, συγκεκριμένα, φέρνει σε επικοινωνία τους υπαλλήλους, τους καταναλωτές και τους ενδιαφερόμενους φορείς που επηρεάζονται από τις εμπορικές της δραστηριότητες (Πρωτοβουλία Κοινωνικής Επιχειρηματικότητας - SEC (2011) 1278 final).

— Προώθηση των κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους (μέσω ενημέρωσης, παροχής συμβουλών και καθοδήγησης) και των εθελοντικών δραστηριοτήτων για νέους ως μέσων απόκτησης δεξιοτήτων απαραίτητων για την εύρεση εργασίας ή την έναρξη δικής τους επαγγελματικής δραστηριότητας. Αναγνώριση της συμβολής των κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους στην ενίσχυση και τη στήριξη της δημιουργικής ενέργειας και της καινοτομικότητας των νέων ως βασικών στοιχείων της προσωπικής εξέλιξης και έμπρακτης ενσωμάτωσής τους.

— Ενίσχυση και περαιτέρω ενδυνάμωση της «κοινωνικής επιχειρηματικότητας» ως επιχειρηματικού προτύπου μεταξύ των νέων, κατά τρόπο που ενισχύει την απασχολησιμότητά τους, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη βιώσιμες και περιβαλλοντικές παραμέτρους.

— Προώθηση της απόκτησης ψηφιακών δεξιοτήτων από όλους τους νέους, προκειμένου να μπορούν να αξιοποιούν στο έπακρο τις δυνατότητες του ψηφιακού κόσμου.

— Προώθηση της πολιτισμικής συνείδησης στους νέους, ως φορείς και χρήστες, η οποία ενισχύει την αίσθηση της πρωτοβουλίας και το επιχειρηματικό πνεύμα. Η πρόσβαση στον τομέα του πολιτισμού και η ενεργός συμμετοχή σε πολιτιστικές δραστηριότητες μπορεί να ενισχύσει την ευημερία και τη συναίσθηση των νέων ότι μοιράζονται μια κοινή πολιτισμική κληρονομιά.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ, ΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΔΕΟΝΤΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ:

14. Να αναγνωρίσουν τον σημαντικό ρόλο της επιχειρηματικότητας και των επιχειρήσεων στην καταπολέμηση της ανεργίας των νέων. Να διαμορφώσουν και να ενισχύσουν τις πολιτικές εμπλουτισμού γνώσεων των νέων σε διάφορους τομείς της επιχειρηματικότητας.

15. Να αναγνωρίσουν τη σημασία της επιχειρηματικής εκπαίδευσης σε μικρή ηλικία και να αναδείξουν τον ρόλο της μη τυπικής και της άτυπης μάθησης, ώστε να διασφαλίζεται μια διεξοδική προσέγγιση της προσωπικής εξέλιξης των νέων και να διευκολύνεται η επιτυχής ενσωμάτωσή τους στην αγορά εργασίας.

16. Να προωθήσουν τις κοινωνικομορφωτικές δραστηριότητες για τους νέους και τις εθελοντικές δραστηριότητες των νέων ως βασικά μέσα ανάπτυξης διαλειτουργικών και κοινωνικών δεξιοτήτων που απαιτούνται για τη διοίκηση επιχειρήσεων και την επιχειρηματική δράση. Σε αυτό το πλαίσιο, να αναπτύξουν περαιτέρω και να δώσουν έμφαση στην αναγνώριση ή την επικύρωση της μη τυπικής και της άτυπης μάθησης, συνεκτιμώντας τα μαθησιακά αποτελέσματα που σχετίζονται με την επιχειρηματικότητα.

17. Να εξετάσουν την αναγνώριση των οργανώσεων της νεολαίας ως κύριων παρόχων μη τυπικής και άτυπης μάθησης, που συμβάλλουν στη διαμόρφωση επιχειρηματικής σκέψης και επιχειρηματικών δεξιοτήτων. Σε αυτό το πλαίσιο, τα κράτη μέλη μπορούν να εξετάσουν την ενίσχυση της στήριξης των οργανώσεων της νεολαίας στην παροχή καθοδήγησης, συμβουλών και ποιοτικής κατάρτισης.

18. Να προαγάγουν και να στηρίξουν τη σύσταση νέων επιχειρήσεων και τις κοινωνικές επιχειρήσεις προκειμένου να ξεπεράσουν σημαντικά εμπόδια που αφορούν την πρόσβαση στη χρηματοδότηση, σε επικουρικές υπηρεσίες και σε δυνατότητες παροχής συμβουλών (συμπεριλαμβανομένης της αξιοποίησης των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων, εφόσον συνάδει με τις συμφωνίες σύμπραξης).

19. Να προσφέρουν στήριξη, όπου απαιτείται, μειώνοντας τα πιθανά εμπόδια ανάλογα με τα επίπεδα του κοινωνικού και περιβαλλοντικού αντικτύπου.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΔΕΟΝΤΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ:

20. Να προβάλλουν περισσότερο την κοινωνική επιχειρηματικότητα και να αναπτύξουν μέσα για την καλύτερη κατανόησή της. Σε αυτό το πλαίσιο, να προάγουν τη γνώση και τις διάφορες μορφές επιχειρήσεων, κοινωνικών επιχειρήσεων (περιλαμβανομένων των συνεταιρισμών), πολιτισμικών και δημιουργικών επιχειρήσεων κ.λπ.

21. Να διευκολύνουν τα προγράμματα πρακτικής άσκησης και ανταλλαγής, τη μετάδοση εμπειρικών γνώσεων και άλλες μαθησιακές δραστηριότητες που εμπλουτίζουν τις επιχειρηματικές συμπεριφορές και δεξιότητες (π.χ. συμπερίληψη των νέων σε πραγματικές επιχειρηματικές περιπτώσεις, κατάρτιση επί τω έργω, δικτύωση, προώθηση εξειδικευμένων δεξιοτήτων) και να στηρίξουν τις προσπάθειες προσδιορισμού των μαθησιακών αποτελεσμάτων τέτοιων δραστηριοτήτων. Να προάγουν την ανάπτυξη μέσων που επιτρέπουν στους νέους να αξιολογήσουν και να παρουσιάσουν τις επιχειρηματικές τους δεξιότητες και ικανότητες.

22. Να ενθαρρύνουν τις μικρές επιχειρήσεις και τους νέους επιχειρηματίες να καινοτομήσουν και να αξιοποιήσουν στο έπακρο τις ευκαιρίες που προσφέρει η εσωτερική αγορά της ΕΕ, στηρίζοντας την επέκτασή τους στο εξωτερικό και τη συμμετοχή τους σε διασυνοριακά προγράμματα μετάδοσης γνώσεων και συνεργασίας. Προκειμένου να επιτευχθούν οι εν λόγω στόχοι, πρέπει να προαχθούν τα δίκτυα νέων κοινωνικών επιχειρηματιών και πιθανών εταίρων.

23. Να ενθαρρύνουν την ανταλλαγή ευκαιριών και τη συνεργασία μεταξύ νέων επιχειρηματιών από διαφορετικά κράτη μέλη. Να ενισχύσουν την αλληλεγγύη μεταξύ γενεών, μέσα από την ανταλλαγή γνώσεων μεταξύ περισσότερο πεπειραμένων επιχειρηματιών και νέων επίδοξων επιχειρηματιών. Να προάγουν τα προγράμματα παροχής συμβουλών στον τομέα της επιχειρηματικότητας σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

24. Να εντείνουν τη διατομεακή συνεργασία και να διασφαλίσουν την πρόσβαση σε πληροφορίες και επικουρικές υπηρεσίες, προκειμένου να δημιουργήσουν ευνοϊκές συνθήκες και να μειώσουν τον διοικητικό φόρτο για τους νέους επιχειρηματίες.

25. Να βελτιώσουν την προσβασιμότητα όλων των σχετικών ενδιαφερομένων και να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή σε ευρωπαϊκά προγράμματα (όπως το Erasmus+, το Erasmus για Νέους Επιχειρηματίες στο πλαίσιο του προγράμματος COSME, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και άλλα οικονομικά προγράμματα για κοινωνικές επιχειρήσεις και μικροχρηματοδότηση στο πλαίσιο του προγράμματος «Απασχόληση και Κοινωνική Καινοτομία»), με σκοπό τη βελτίωση των επιχειρηματικών δεξιοτήτων των νέων, παρέχοντας, όπου απαιτείται, εξειδικευμένη στήριξη στους νέους επιχειρηματίες και αναπτύσσοντας περαιτέρω τις γνώσεις όσων εργάζονται με νέους, προκειμένου να αξιοποιούν στο έπακρο τις δυνατότητές τους.

ΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

26. Να προβάλει την επιχειρηματικότητα των νέων, επίσης στην Ευρωπαϊκή Δικτυακή Πύλη της Νεολαίας, και να παρουσιάσει ορθές πρακτικές για την επιχειρηματικότητα των νέων (ενδεχομένως σε συνδυασμό με την Ευρωπαϊκή Εβδομάδα για τις ΜΜΕ).

27. Να δρομολογήσει έρευνα ή μελέτη και να εμπλουτίσει τις γνώσεις σχετικά με την επιχειρηματικότητα των νέων, εστιάζοντας στους νέους επιχειρηματίες, στην κοινωνική επιχειρηματικότητα, στις «πράσινες» θέσεις εργασίας και στον ρόλο των κοινωνικομορφωτικών δραστηριοτήτων για τους νέους σε αυτόν τον τομέα.

28. Να ενισχύσει την ενεργό συνεργασία μεταξύ νέων επιχειρηματιών, σχετικών επιχειρηματικών και κοινωνικών εταίρων και λοιπών ενδιαφερομένων, επίσης μέσω των προγραμμάτων Erasmus+ και Erasmus για Νέους Επιχειρηματίες.

Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 20ής Μαΐου 2014 για την αποτελεσματική κατάρτιση των εκπαιδευτικών ([1])

(2014/C 183/05)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ, ΩΣ ΕΧΕΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ,

ΕΚΤΙΜΑ ΟΤΙ:

1. Η διδασκαλία υψηλού επιπέδου αναγνωρίζεται ευρέως ως ένας από τους κυριότερους παράγοντες για την εξασφάλιση επιτυχών μαθησιακών αποτελεσμάτων με την ανάπτυξη των γνώσεων, δεξιοτήτων, συμπεριφορών και αξιών που χρειάζονται οι εκπαιδευόμενοι για να αξιοποιήσουν πλήρως τις δυνατότητές τους ως ατόμων και ως ενεργών μελών της κοινωνίας και του εργατικού δυναμικού.

2. Σε έναν ταχέως μεταβαλλόμενο κόσμο, ο ρόλος των εκπαιδευτικών και οι προσδοκίες που εναποτίθενται σε αυτούς υπόκεινται επίσης σε εξέλιξη, καθώς καλούνται να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις που θέτουν οι απαιτήσεις για νέες δεξιότητες, οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις και η αυξανόμενη κοινωνική και πολιτισμική πολυμορφία, σε συνδυασμό με την ανάγκη παροχής πιο εξατομικευμένης διδασκαλίας και κάλυψης ειδικών μαθησιακών αναγκών.

3. Οι εκπαιδευτές για εκπαιδευτικούς διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διατήρηση και τη βελτίωση της ποιότητας του εκπαιδευτικού δυναμικού. Η παροχή αρχικής κατάρτισης υψηλής ποιότητας, στήριξης στις πρώτες φάσεις της σταδιοδρομίας («περίοδος εισαγωγής») και συνεχούς επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την προσέλκυση κατάλληλων υποψηφίων στο επάγγελμα του εκπαιδευτικού, καθώς και για την απόκτηση και διατήρηση των σχετικών δεξιοτήτων που χρειάζονται οι εκπαιδευτικοί για να είναι αποτελεσματικοί στις τάξεις του σήμερα.

4. Η βελτίωση των προγραμμάτων κατάρτισης και των διαδικασιών πρόσληψης των εκπαιδευτικών προϋποθέτει τον προκαθορισμό των απαιτούμενων επαγγελματικών δεξιοτήτων των εκπαιδευτικών στις διάφορες φάσεις της σταδιοδρομίας τους. Τα πλαίσια επαγγελματικών δεξιοτήτων μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ενίσχυση των προτύπων ποιότητας, με τον καθορισμό των γνώσεων, δεξιοτήτων και συμπεριφορών που οι εκπαιδευτικοί, μεταξύ άλλων στους τομείς της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (ΕΕΚ) και της εκπαίδευσης ενηλίκων, θα πρέπει να διαθέτουν ή να αποκτήσουν. Ομοίως, οι εκπαιδευτές που προετοιμάζουν τους εκπαιδευτικούς να αναλάβουν τα καθήκοντά τους μπορούν να επωφεληθούν από ανάλογα πλαίσια.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΟΤΙ:

1. Είναι σύνηθες οι νέοι εκπαιδευτικοί να εγκαταλείπουν πρόωρα το επάγγελμα, φαινόμενο που μπορεί να οδηγήσει σε σημαντική απώλεια για τους εκάστοτε ενδιαφερομένους και τα αντίστοιχα συστήματα συνολικά. Τα προγράμματα αρχικής κατάρτισης των εκπαιδευτικών που προετοιμάζουν επαρκώς τους εκπαιδευτικούς από την αρχή, σε συνδυασμό με τα μέτρα διευκόλυνσης της εισαγωγής, την καθοδήγηση και τη μεγαλύτερη συνεκτίμηση της προσωπικής και επαγγελματικής ευημερίας των εκπαιδευτικών, μπορούν να συμβάλουν στην αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου.

2. Η κατάρτιση των εκπαιδευτικών θα πρέπει να εκλαμβάνεται ως αναπόσπαστο μέρος του ευρύτερου πολιτικού στόχου για την ενίσχυση της ελκυστικότητας και της ποιότητας του επαγγέλματος. Αυτό απαιτεί κατάλληλες πολιτικές επιλογής, πρόσληψης και διατήρησης, αποτελεσματική αρχική κατάρτιση των εκπαιδευτικών, στήριξη στις πρώτες φάσεις της σταδιοδρομίας, επαγγελματική εκπαίδευση και ανάπτυξη σε όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας, παιδαγωγική ανάδραση και κίνητρα για τους εκπαιδευτικούς.

3. Τα προγράμματα κατάρτισης των εκπαιδευτικών, είτε προορίζονται για υποψήφιους εκπαιδευτικούς προτού ξεκινήσουν τη σταδιοδρομία τους είτε για τους ασκούντες το εκπαιδευτικό λειτούργημα στο πλαίσιο της συνεχούς επαγγελματικής ανάπτυξης, θα πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτα ώστε να ανταποκρίνονται στις αλλαγές στους τομείς της διδασκαλίας και της μάθησης. Θα πρέπει να αξιοποιούν την πείρα των εκπαιδευτικών και να επιδιώκουν να προάγουν διεπιστημονικές και συνεργατικές προσεγγίσεις, ώστε τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και οι εκπαιδευτικοί να τα εκλαμβάνουν ως μέρος της υποχρέωσης συνεργασίας τους με συναφείς φορείς, όπως συναδέλφους, γονείς και εργοδότες.

([1]) Για τους σκοπούς αυτού του κειμένου, ο όρος *εκπαιδευτικός* περιλαμβάνει τους εκπαιδευτικούς πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, τους εκπαιδευτικούς και εκπαιδευτές ΕΕΚ, καθώς και τους εκπαιδευτές ενηλίκων.
Ο όρος *εκπαιδευτής για εκπαιδευτικούς* χρησιμοποιείται για να περιγράψει όλους όσοι διευκολύνουν ενεργά την τυπική μάθηση του διδακτικού προσωπικού και των εκπαιδευτικών σε επίπεδο αρχικής κατάρτισης ή συνεχούς επαγγελματικής ανάπτυξης.

4. Η ραγδαία εξάπλωση των εργαλείων ψηφιακής μάθησης και των ανοικτών εκπαιδευτικών πόρων δημιουργεί επίσης την ανάγκη επαρκούς κατανόησής τους από τους εκπαιδευτικούς προκειμένου να είναι σε θέση να αναπτύξουν σχετικές ψηφιακές δεξιότητες και να εξασφαλίσουν αποτελεσματική και κατάλληλη χρήση τους στο πλαίσιο της διδασκαλίας. Τα νέα αυτά εργαλεία μπορούν επίσης να συμβάλουν στην εξασφάλιση ισότιμης πρόσβασης στην εκπαίδευση υψηλού επιπέδου για όλους.

ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΟΤΙ:

1. Η αρχική κατάρτιση των εκπαιδευτικών θα πρέπει να προσφέρει στους υποψήφιους εκπαιδευτικούς τις βασικές δεξιότητες που απαιτούνται για την παροχή διδασκαλίας υψηλής ποιότητας, καθώς και να τους παρέχει κίνητρα για την απόκτηση και την αναβάθμιση δεξιοτήτων σε όλη τη διάρκεια της σταδιοδρομίας τους. Λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών που επικρατούν σε εθνικό επίπεδο, η αρχική κατάρτιση των εκπαιδευτικών θα πρέπει όχι μόνο να περιλαμβάνει τη γνώση του αντικειμένου και παιδαγωγικές δεξιότητες υποβοηθούμενες από ολοκληρωμένες περιόδους πρακτικής διδακτικής εμπειρίας, αλλά και να ενθαρρύνει τόσο τον ατομικό στοχασμό όσο και τη συνεργατική διδασκαλία, την προσαρμογή σε πολυπολιτισμικές τάξεις και την αποδοχή ηγετικών ρόλων.

2. Μεταξύ των ειδικών ζητημάτων στα οποία τα προγράμματα κατάρτισης των εκπαιδευτικών θα πρέπει να δώσουν περισσότερη προσοχή συγκαταλέγονται οι μέθοδοι που βοηθούν αποτελεσματικά τους εκπαιδευομένους να αποκτήσουν εγκάρσιες δεξιότητες, όπως ο ψηφιακός αλφαβητισμός, η εκμάθηση τρόπων μάθησης, η επιχειρηματικότητα και η δημιουργική και κριτική σκέψη, καθώς και να ενισχύσουν τις γλωσσικές τους δεξιότητες. Επιπλέον, θα πρέπει να δοθεί προσοχή στους αποτελεσματικούς τρόπους στήριξης διαφόρων ομάδων εκπαιδευομένων, μεταξύ των οποίων οι εκπαιδευόμενοι με ειδικές ανάγκες και/ή όσοι προέρχονται από μειονεκτικά περιβάλλοντα.

3. Η αρχική κατάρτιση των εκπαιδευτικών θα μπορούσε να διαθέτει συστήματα διασφάλισης της ποιότητας και να υπόκειται σε τακτική επανεξέταση, με έμφαση στην εξασφάλιση των απαιτούμενων μαθησιακών αποτελεσμάτων, στην ποιότητα και την κατάλληλη διάρκεια της πρακτικής εμπειρίας και στη διασφάλιση της χρησιμότητας του περιεχομένου διδασκαλίας.

4. Τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στα οποία εξασφαλίζεται η αρχική κατάρτιση των εκπαιδευτικών θα μπορούσαν να ενισχυθούν ως κέντρα για την κατάρτιση τόσο των εκπαιδευτικών όσο και των εκπαιδευτών τους, καθώς και για τη διεξαγωγή έρευνας σχετικά με την ανάπτυξη των δεξιοτήτων των εκπαιδευτικών και τις αποτελεσματικές μεθόδους διδασκαλίας και μάθησης.

5. Ο διάλογος και οι συμπράξεις μεταξύ των φορέων κατάρτισης των εκπαιδευτικών και των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, καθώς και με τους εκπροσώπους της αγοράς εργασίας και του κοινωνικού συνόλου, μπορούν να προσφέρουν χρήσιμες πληροφορίες και ιδέες κατά τον σχεδιασμό και την παροχή των προγραμμάτων κατάρτισης των εκπαιδευτικών. Οι εν λόγω συμπράξεις μπορούν επίσης να συμβάλουν στην προώθηση μιας πιο συντονισμένης προσέγγισης ως προς τα προσόντα, τα πρότυπα δεξιοτήτων και την αντίστοιχη παροχή κατάρτισης, ιδίως στους τομείς της ΕΕΚ και της εκπαίδευσης ενηλίκων.

6. Τόσο η αρχική κατάρτιση όσο και η συνεχής επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών θα πρέπει να βασίζονται στην άρτια παιδαγωγική έρευνα και να εφαρμόζουν μαθησιακές μεθόδους για ενήλικες που βασίζονται σε κοινότητες πρακτικής, σε επιγραμμική μάθηση και σε μάθηση από ομοτίμους. Θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι οι εκπαιδευτικοί έχουν τακτικά την ευκαιρία να αναβαθμίζουν τη γνώση του θεματικού αντικειμένου τους και να λαμβάνουν υποστήριξη και κατάρτιση σε αποτελεσματικούς και καινοτόμους τρόπους διδασκαλίας, συμπεριλαμβανομένων των τρόπων που βασίζονται στις νέες τεχνολογίες.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ, ΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΕΣΜΙΚΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΣ, ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ:

1. Να επιδιώξουν να διασφαλίσουν ότι τα προγράμματα αρχικής κατάρτισης των εκπαιδευτικών παρέχουν στους υποψήφιους εκπαιδευτικούς ευκαιρίες για να αποκτήσουν όλες τις σχετικές δεξιότητες που χρειάζονται για να ξεκινήσουν με επιτυχία τη σταδιοδρομία τους.

2. Να προωθήσουν την ανάπτυξη ολοκληρωμένων πλαισίων επαγγελματικών δεξιοτήτων για εκπαιδευτικούς [1], τα οποία θα προσδιορίζουν τις δεξιότητες και τα προσόντα που απαιτούνται σε διάφορες φάσεις της σταδιοδρομίας τους ή σε διάφορες καταστάσεις διδασκαλίας. Τα εν λόγω πλαίσια θα πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτα ώστε να ανταποκρίνονται στις μεταβαλλόμενες ανάγκες και να τίθενται υπό συζήτηση σε συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς.

3. Να ενθαρρύνουν, ομοίως, τη δημιουργία πλαισίων επαγγελματικών δεξιοτήτων σχετικά με εκπαιδευτές για εκπαιδευτικούς, με τον προσδιορισμό των απαιτούμενων δεξιοτήτων, καθώς και με την ενίσχυση της συνεργασίας και της ανταλλαγής πρακτικών μεταξύ ομοτίμων και με την ανάπτυξη τομέων, όπως η καθοδήγηση νέων εκπαιδευτικών στο σχολείο.

4. Να διερευνήσουν περαιτέρω τις δυνατότητες ενισχυμένης συνεργασίας, συμπράξεων και δικτύωσης με ένα ευρύ φάσμα φορέων για τον σχεδιασμό των προγραμμάτων κατάρτισης των εκπαιδευτικών.

---

[1] Με βάση την έκθεση του Ιουλίου 2013 της πρώην θεματικής ομάδας εργασίας για την επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών (Στήριξη της ανάπτυξης των δεξιοτήτων των εκπαιδευτικών για καλύτερα μαθησιακά αποτελέσματα).

5. Να προαγάγουν την αποτελεσματική ψηφιακή διδασκαλία και μάθηση, εξασφαλίζοντας ότι οι εκπαιδευτές για εκπαιδευτικούς καθώς και οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί αποκτούν επαρκές επίπεδο ψηφιακών δεξιοτήτων και μαθαίνουν πώς να βοηθούν τους εκπαιδευομένους να χρησιμοποιούν τους ψηφιακούς πόρους με σύνεση και ασφάλεια και πώς να διαχειρίζονται καλύτερα τις διαδικασίες ατομικής μάθησης, μέσω ενημερωμένων προγραμμάτων κατάρτισης των εκπαιδευτικών και βελτιωμένης πρόσβασης σε ποιοτικούς ανοικτούς εκπαιδευτικούς πόρους και χρήσης των πόρων αυτών.

6. Να αξιοποιήσουν τις χρηματοδοτικές ευκαιρίες που προσφέρουν τα μέσα της ΕΕ, όπως το πρόγραμμα Erasmus+ και, κατά περίπτωση, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, προκειμένου:

   i) να στηρίξουν τις πολιτικές των κρατών μελών που αποσκοπούν στην ενίσχυση της ποιότητας της αρχικής κατάρτισης και της συνεχούς επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών, και

   ii) να προαγάγουν την κινητικότητα των υποψήφιων εκπαιδευτικών, του διδακτικού προσωπικού και των εκπαιδευτών για εκπαιδευτικούς, και να ενθαρρύνουν στρατηγικές συμπράξεις, πειραματισμούς σε επίπεδο πολιτικής και σχέδια μελλοντικού προσανατολισμού για την κατάρτιση των εκπαιδευτικών, ιδίως για να διευκολύνουν τη δοκιμή νέων μεθοδολογιών και την πρακτική εφαρμογή πλαισίων δεξιοτήτων.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. Να χρησιμοποιήσουν με τον καλύτερο τρόπο τις δομές του ΕΚ 2020 στο πλαίσιο της ανοικτής μεθόδου συντονισμού για να ενισχύσουν την τεκμηριωμένη χάραξη πολιτικής και να αναπτύξουν και να διαδώσουν επιτυχημένες πρακτικές πολιτικής σχετικά με:

   — αποτελεσματικά προγράμματα κατάρτισης των εκπαιδευτικών που επικεντρώνονται στην αρχική κατάρτιση των εκπαιδευτικών και στους τρόπους με τους οποίους θα πρέπει να εφαρμόζονται οι συνεργατικές προσεγγίσεις στη διδασκαλία,

   — την επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτών ΕΕΚ εντός της επιχείρησης, δεδομένου του κρίσιμου ρόλου τους στην προσφορά μαθητείας υψηλής ποιότητας και άλλων μορφών μάθησης στον χώρο εργασίας,

   — την ενίσχυση της χρησιμότητας των προγραμμάτων σπουδών των εκπαιδευτικών και των επαγγελματικών δεξιοτήτων των εκπαιδευτικών και των εκπαιδευτών, κατά περίπτωση μέσω της στενότερης συνεργασίας με εργοδότες, καθώς και με εταιρείες.

2. Να αξιοποιήσουν τα αποτελέσματα συναφών μελετών και ερευνών όπως της διεθνούς έρευνας για τη διδασκαλία και τη μάθηση (TALIS) [1], προκειμένου να εξετάσουν τις επιπτώσεις σε επίπεδο πολιτικής των απόψεων των εκπαιδευτικών και των διευθυντών σχολείων σχετικά με την κατάρτιση των εκπαιδευτικών.

3. Να αναδείξουν, μέσω ερευνών, παραδείγματα των πλέον αποτελεσματικών μεθόδων και πρακτικών που επιτρέπουν στους εκπαιδευτικούς να βοηθήσουν τους εκπαιδευομένους να διαχειριστούν αποτελεσματικά τη μαθησιακή διαδικασία στα σημερινά πολυδιάστατα μαθησιακά περιβάλλοντα.

ΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. Να συστήσει κοινότητες εκπαιδευτικών, ιδίως υποψήφιων και νεοπροσληφθέντων εκπαιδευτικών, χρησιμοποιώντας τις υπάρχουσες ευρωπαϊκές πλατφόρμες για εκπαιδευτικούς, όπως το «eTwinning», με σκοπό την περαιτέρω ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ ομοτίμων σχετικά με τις διδακτικές πρακτικές στην ΕΕ.

2. Να στηρίξει τη συνεργασία με εταίρους, δίκτυα και οργανώσεις που μπορούν να προσφέρουν πείρα και τεχνογνωσία σχετικά με τον σχεδιασμό αποτελεσματικών προγραμμάτων κατάρτισης των εκπαιδευτικών, ιδίως προγραμμάτων αρχικής κατάρτισης.

---

[1] Διεθνής έρευνα για τη διδασκαλία και τη μάθηση του ΟΟΣΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πολιτικό υπόβαθρο

1. Άρθρα 165 και 166 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις βασικές ικανότητες της διά βίου μάθησης ([1]).
3. Συμπεράσματα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνερχομένων στο πλαίσιο του Συμβουλίου της 15ης Νοεμβρίου 2007, σχετικά με τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών ([2]).
4. Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 12ης Μαΐου 2009 για τη θέσπιση στρατηγικού πλαισίου ευρωπαϊκής συνεργασίας στον τομέα της εκπαίδευσης και της κατάρτισης για την περίοδο μέχρι το 2020 (ΕΚ 2020).
5. Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 26ης Νοεμβρίου 2009 για την επαγγελματική εξέλιξη των εκπαιδευτικών και των διευθυντών σχολείων ([3]).
6. Το ανακοινωθέν της Μπριζ της 7ης Δεκεμβρίου 2010 και τα συμπεράσματα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου, σχετικά με τις προτεραιότητες για ενισχυμένη ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης κατά την περίοδο 2011-2020 ([4]).
7. Ψήφισμα του Συμβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2011 σχετικά με ένα ανανεωμένο ευρωπαϊκό θεματολόγιο για την εκπαίδευση των ενηλίκων ([5]).
8. Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 26ης Νοεμβρίου 2012 σχετικά με την εκπαίδευση και την κατάρτιση στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020» — Η συμβολή της εκπαίδευσης και της κατάρτισης στην οικονομική ανάκαμψη, την ανάπτυξη και την απασχόληση ([6]).
9. Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 15ης Φεβρουαρίου 2013 σχετικά με την επένδυση στην εκπαίδευση και κατάρτιση — απάντηση στον *Ανασχεδιασμό της εκπαίδευσης: Επένδυση σε δεξιότητες για καλύτερα αποτελέσματα στον κοινωνικοοικονομικό τομέα και Ετήσια Επισκόπηση της Ανάπτυξης για το 2013* ([7]).
10. Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2013 για την αποτελεσματική ηγεσία στα εκπαιδευτικά ιδρύματα ([8]).
11. Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1288/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος «Erasmus+»: το πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό ([9]).
12. Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 24ης Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με μια αποτελεσματική και καινοτόμο εκπαίδευση και κατάρτιση ως επένδυση στις δεξιότητες — στήριξη του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου του 2014 ([10]).

Άλλα κείμενα

1. Ανακοίνωση της Επιτροπής της 20ής Νοεμβρίου 2012 με θέμα *Ανασχεδιασμός της εκπαίδευσης: Επένδυση σε δεξιότητες για καλύτερα αποτελέσματα στον κοινωνικοοικονομικό τομέα.*
2. Έκθεση Ευρυδίκη 2013 με τίτλο *Αριθμοί-κλειδιά για εκπαιδευτικούς και διευθυντές σχολείων στην Ευρώπη.*

([1]) ΕΕ L 394 της 30.12.2006, σ. 10.
([2]) ΕΕ C 300 της 12.12.2007, σ. 6.
([3]) ΕΕ C 302 της 12.12.2009, σ. 6.
([4]) ΕΕ C 324 της 1.12.2010, σ. 5.
([5]) ΕΕ C 372 της 20.12.2011, σ. 1.
([6]) ΕΕ C 393 της 19.12.2012, σ. 5.
([7]) ΕΕ C 64 της 5.3.2013, σ. 5.
([8]) ΕΕ C 30 της 1.2.2014, σ. 2.
([9]) ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 50.
([10]) ΕΕ C 62 της 4.3.2014, σ. 4.

Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2014, για την πολυγλωσσία και την ανάπτυξη γλωσσικών δεξιοτήτων

(2014/C 183/06)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ:

— Τα άρθρα 165 και 166 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

— τα συμπεράσματα της συνόδου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Βαρκελώνης, στις 15-16 Μαρτίου 2002, στα οποία ζητείται η ανάληψη δράσης για «να βελτιωθεί η εκμάθηση των βασικών δεξιοτήτων, και δη με τη διδασκαλία δύο τουλάχιστον ξένων γλωσσών από πολύ νεαρά ηλικία», και για την εκπόνηση ενός δείκτη γλωσσικών ικανοτήτων ([1]),

— τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 2006, στα οποία ορίστηκαν οι αρχές για έναν Ευρωπαϊκό Δείκτη Γλωσσικών Γνώσεων ([2]),

— τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 12ης Μαΐου 2009 σχετικά με στρατηγικό πλαίσιο για την ευρωπαϊκή συνεργασία στην εκπαίδευση και κατάρτιση (ΕΚ 2020), στα οποία τονίζεται η σημασία της ενίσχυσης της γλωσσικής δεξιότητας ([3]),

— τα συμπεράσματα του Συμβουλίου στις 28-29 Νοεμβρίου 2011 για τις γλωσσικές ικανότητες με σκοπό την προώθηση της κινητικότητας, στα οποία τονίζεται η σημασία της καλής γνώσης ξένων γλωσσών ως βασικής δεξιότητας και ουσιαστικής προϋπόθεσης επιτυχίας στον σύγχρονο κόσμο και την αγορά εργασίας ([4]),

— Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1288/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση του προγράμματος Erasmus+, όπου περιλαμβάνεται ο στόχος της βελτίωσης της διδασκαλίας και εκμάθησης γλωσσών ([5]).

ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ:

— τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2008 σχετικά με την πολυγλωσσία, στα οποία το Συμβούλιο κάλεσε τα κράτη μέλη να συνεργασθούν για να ενισχυθεί η ευρωπαϊκή συνεργασία σχετικά με την πολυγλωσσία και να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα για τη βελτίωση της αποτελεσματικής διδασκαλίας γλωσσών ([6]),

— το ψήφισμα του Συμβουλίου της 21ης Νοεμβρίου 2008 σχετικά με την ευρωπαϊκή στρατηγική για την πολυγλωσσία, όπου τα κράτη μέλη καλούνται να προαγάγουν την πολυγλωσσία με σκοπό τη στήριξη της ανταγωνιστικότητας, της κινητικότητας και της απασχολησιμότητας, και ως μέσου ενίσχυσης του διαπολιτισμικού διαλόγου ([7]).

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ΟΤΙ:

1. Η γλωσσική πολυμορφία αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο της ευρωπαϊκής κουλτούρας και του διαπολιτιστικού διαλόγου και ότι η ικανότητα επικοινωνίας σε γλώσσα διαφορετική από τη μητρική αναγνωρίζεται ως μία από τις βασικές δεξιότητες που οι πολίτες θα πρέπει να επιδιώκουν να αποκτούν ([8]).

2. Το γλωσσικό τοπίο στην ΕΕ είναι πολύπλοκο και πολύμορφο, με τη διδασκαλία και την εκμάθηση των γλωσσών να επηρεάζονται από εθνικούς παράγοντες, και υφίστανται σημαντικές διαφορές στη νομοθεσία και την πρακτική όσον αφορά τα δύο αυτά ζητήματα.

3. Οι γλωσσικές ικανότητες συμβάλλουν στην κινητικότητα, την απασχολησιμότητα και την προσωπική εξέλιξη των Ευρωπαίων πολιτών, ιδίως των νέων, σύμφωνα με τους στόχους της στρατηγικής Ευρώπη 2020 για την ανάπτυξη και την απασχόληση.

4. Το επίπεδο των γλωσσικών ικανοτήτων πολλών νέων στην Ευρώπη μπορεί να βελτιωθεί και, παρά την κάποια πρόοδο που σημειώθηκε τις πρόσφατες δεκαετίες, εξακολουθεί να σημειώνεται σημαντική διαφοροποίηση μεταξύ των χωρών όσον αφορά την πρόσβασή τους στη γλωσσική διδασκαλία.

5. Οι κλασσικές γλώσσες, όπως τα Αρχαία Ελληνικά και τα Λατινικά, δεδομένου ότι αποτελούν τη βάση πολλών σύγχρονων γλωσσών, μπορούν να συμβάλουν στην εκμάθηση γλωσσών, όπως επίσης και στη διατήρηση της κοινής μας πολιτιστικής κληρονομιάς.

([1]) SN 100/1/02 REV 1, σ. 19, παράγραφος 44, 2ο εδάφιο.
([2]) ΕΕ C 172 της 25.7.2006, σ. 1.
([3]) ΕΕ C 119 της 28.5.2009, σ. 2.
([4]) ΕΕ C 372 της 20.12.2011, σ. 27.
([5]) ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 50.
([6]) ΕΕ C 140 της 6.6.2008, σ. 14.
([7]) ΕΕ C 320 της 16.12.2008, σ. 1.
([8]) Πρβ. σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τις βασικές ικανότητες της δια βίου μάθησης (ΕΕ L 394 της 30.12.2006, σ. 10).

ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΟΤΙ:

1. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της θα πρέπει να αξιολογήσουν την πρόοδο στην ανάπτυξη των γλωσσικών δεξιοτήτων και όλες οι χώρες θα πρέπει να συμβάλουν στην πρόοδο αυτή σύμφωνα με το εθνικό τους πλαίσιο και περιστάσεις.

2. Η αξιολόγηση των γλωσσικών δεξιοτήτων μπορεί να βοηθήσει στην προαγωγή της πολυγλωσσίας και την αποτελεσματική διδασκαλία και εκμάθηση γλωσσών στο σχολείο.

3. Η αξιολόγηση αυτή μπορεί να γίνει βάσει των περιεχομένων του Παραρτήματος του παρόντος εγγράφου και θα πρέπει να καλύπτει και τις τέσσερις γλωσσικές ικανότητες: ανάγνωση, γραφή, προφορική κατανόηση και ομιλία.

4. Η αξιολόγηση μπορεί:

   i) να οργανωθεί σε επίπεδο ΕΕ,

   ii) να λαμβάνει υπόψη - όπου είναι δυνατόν και αναλόγως των εθνικών περιστάσεων - τα εθνικά δεδομένα,

   iii) να οργανωθεί με την υποστήριξη ομάδας αποτελούμενης από εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη και σε συνεργασία με τη Μόνιμη ομάδα για τους δείκτες και τα σημεία αξιολόγησης, ώστε να διασφαλίζεται η μέγιστη δυνατή συγκρισιμότητα,

   iv) να χρηματοδοτηθεί από το Πρόγραμμα *Erasmus+* - σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1288/2013 ([1]) και με την επιφύλαξη της ετήσιας διαδικασίας προϋπολογισμού,

   v) να απαιτεί ελάχιστους πόρους από τα σχολεία και υποβολή εκθέσεων από τα κράτη μέλη.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ, ΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ:

1. Να θεσπίσουν και να βελτιώσουν τα μέτρα για την προαγωγή της πολυγλωσσίας και την ενίσχυση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας της εκμάθησης και διδασκαλίας γλωσσών, συμπεριλαμβανομένης της διδασκαλίας δύο τουλάχιστον γλωσσών πέραν της κύριας γλώσσας ή των κύριων γλωσσών διδασκαλίας από νεαρής ηλικίας, διερευνώντας το δυναμικό καινοτόμων προσεγγίσεων όσον αφορά τις γλωσσικές δεξιότητες.

2. Να μεριμνήσουν ώστε να αναπτυχθούν οι κατάλληλες μέθοδοι για την αξιολόγηση των γλωσσικών ικανοτήτων σύμφωνα με το Παράρτημα του παρόντος εγγράφου.

3. Να θεσπίσουν μέτρα για την υποστήριξη των παιδιών και των ενηλίκων που προέρχονται από οικογένειες μεταναστών στην εκμάθηση της γλώσσας ή των γλωσσών της χώρας υποδοχής.

4. Να επωφεληθούν από το δυναμικό του Προγράμματος *Erasmus+* και των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων ώστε να επιτύχουν τους στόχους τους.

5. Να χρησιμοποιήσουν ευρύτερα τα Ευρωπαϊκά μέσα διαφάνειας και τις πρωτοβουλίες για υποστήριξη και προώθηση των γλωσσικών ικανοτήτων, όπως το Κοινό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς για τα γλωσσικά προσόντα, το Europass, το Ευρωπαϊκό χαρτοφυλάκιο γλωσσομάθειας και η Ευρωπαϊκή γλωσσική πιστοποίηση.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ, ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ:

1. Να ανταλλάσσουν εμπειρίες και βέλτιστες πρακτικές μέσω της ανοικτής μεθόδου συντονισμού, προκειμένου να βελτιωθεί η αποδοτικότητα και η ποιότητα της εκμάθησης και διδασκαλίας γλωσσών.

2. Να αναγνωρίσουν το ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η μη τυπική και η άτυπη μάθηση στην εκμάθηση γλωσσών, διερευνώντας τρόπους για την αναγνώριση και την επικύρωση των γλωσσικών δεξιοτήτων που αποκτούνται με τον τρόπο αυτό, σύμφωνα με τη Σύσταση του Συμβουλίου του 2012 σχετικά με την επικύρωση και την μη τυπική και άτυπη εκμάθηση γλωσσών ([2]).

3. Να διερευνήσουν τρόπους αύξησης της ελκυστικότητας της εκμάθησης ξένων γλωσσών και εξασφάλισης μεγαλύτερης δέσμευσης προς την κατεύθυνση αυτή, μεταξύ άλλων με τη χρήση της ΤΠΕ και των Ανοικτών εκπαιδευτικών πόρων, με σκοπό τη μείωση του αριθμούν των μαθητών οι οποίοι εγκαταλείπουν τις γλωσσικές σπουδές προτού φθάσουν σε ικανό επίπεδο επάρκειας.

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1288/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με το «Erasmus +», το πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό, και την κατάργηση των αποφάσεων αριθ. 1719/2006/ΕΚ, αριθ. 1720/2006/ΕΚ και αριθ. 1298/2008/ΕΚ (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 50).

([2]) ΕΕ C 398 της 22.12.2012, σ. 1.

ΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. Να διερευνήσει την δυνατότητα της αξιολόγησης των γλωσσικών δεξιοτήτων στα κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης εθνικών δεδομένων όπου είναι δυνατόν, με την υποστήριξη ομάδες αποτελούμενης από εμπειρογνώμονες από τα κράτη μέλη και σε συνεργασία με τη Μόνιμη ομάδα για τους δείκτες και τα σημεία αξιολόγησης.

2. Να διερευνήσει, με τα κράτη μέλη και την Eurostat, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Στατιστικού Συστήματος, και εν όψει της βελτίωσης της συγκρισιμότητας. τρόπους συμπλήρωσης των υφιστάμενων δεδομένων της ΕΕ σχετικά με τον αριθμό μαθητών στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση οι οποίοι μαθαίνουν τρίτη γλώσσα [1] σύμφωνα με τις επιδιώξεις του στόχου της Βαρκελώνης και το πλαίσιο Εκ 2020.

3. Να συνεχίσει και να εντείνει τη συνεργασία με άλλους οργανισμούς που δραστηριοποιούνται στο συγκεκριμένο πεδίο, όπως το Ευρωπαϊκό Κέντρο Σύγχρονων Γλωσσών του Συμβουλίου της Ευρώπης.

---

[1] Αυτή η τρίτη γλώσσα μπορεί να είναι οποιαδήποτε σύγχρονη γλώσσα που διδάσκεται στο σχολείο. Επιπρόσθετα, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν να δηλώνουν το ποσοστό των μαθητών η τρίτη γλώσσα των οποίων είναι τα Αρχαία ελληνικά και/ή τα Λατινικά. Στα υπόλοιπα δεδομένα που μπορούν να συλλέγονται συμπεριλαμβάνονται οι διδασκόμενες γλώσσες και το εάν είναι υποχρεωτικές ή προαιρετικές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αξιολόγηση των γλωσσικών δεξιοτήτων

Η αξιολόγηση των γλωσσικών δεξιοτήτων βασίζεται:

Στο ποσοστό των μαθητών ηλικίας 15 ετών ή, εφόσον επιβάλλεται λόγω των εθνικών περιστάσεων, 14 ή 16 ετών [1], οι οποίοι φθάνουν το επίπεδο του *ανεξάρτητου χρήστη* στη δεύτερη γλώσσα που μαθαίνουν [2].

Ο όρος *ανεξάρτητος χρήστης* ανταποκρίνεται τουλάχιστον στο επίπεδο B1, όπως ορίζεται στο Κοινό Ευρωπαϊκό Πλαίσιο Αναφοράς για τις γλώσσες (ΚΕΠΑ) [3].

Τα δεδομένα μπορούν να συλλέγονται με πανευρωπαϊκή έρευνα για την αξιολόγηση της επάρκειας της δεύτερης γλώσσας ή γλωσσών των εκπαιδευτικών συστημάτων και να παρουσιάζονται κατά τρόπο που να διασφαλίζεται η μέγιστη συγκρισιμότητα. Μπορούν να χρησιμοποιούνται τα εθνικά δεδομένα, εφόσον είναι συμβατά με το ΚΕΠΑ.

Τα εθνικά αποτελέσματα αθροίζονται υπό μορφή απλού μέσου όρου των τεσσάρων συνιστωσών: ανάγνωση, γραφή, προφορική κατανόηση και ομιλία. Το αποτέλεσμα είναι ο σταθμισμένος μέσος όρος των εθνικών αποτελεσμάτων που λαμβάνει υπόψη τους πληθυσμούς.

---

[1] Οφείλει να διασφαλίζεται η μέγιστη συγκρισιμότητα των δεδομένων.

[2] Ως κύρια γλώσσα ή γλώσσες διδασκαλίας θεωρείται/θεωρούνται η πρώτη γλώσσα ή πρώτες γλώσσες, ενώ μεταξύ των επιπρόσθετων γλωσσών ως δεύτερη γλώσσα εκμάθησης θεωρείται η ευρύτερα διδασκόμενη. Κάθε κράτος μέλος καθορίζει τη γλώσσα που θεωρείται ως πρώτη και ως δεύτερη στην περίπτωσή του.
Μόνον οι επίσημες γλώσσες της ΕΕ μπορούν να θεωρούνται ως δεύτερες γλώσσες.

[3] Χρήστης B1 (ανεξάρτητος χρήστης):
Ο χρήστης μπορεί να κατανοήσει τα κύρια σημεία μιας συζήτησης όταν η γλώσσα που χρησιμοποιείται είναι απλή και σαφής και αφορά οικεία θέματα, όπως π.χ. την εργασία, το σχολείο, τις καθημερινές δραστηριότητες κτλ. Μπορεί να ανταποκριθεί στις περισσότερες καταστάσεις που είναι δυνατόν να συναντήσει κανείς όταν ταξιδεύει στις περιοχές όπου ομιλείται η γλώσσα. Μπορεί να εκφρασθεί κατά τρόπο απλό και κατανοητό για συνήθη θέματα ή για θέματα που τον/την ενδιαφέρουν. Μπορεί να περιγράψει εμπειρίες, διάφορα γεγονότα, όνειρα, ελπίδες και στόχους και να αιτιολογεί και να εξηγεί εν συντομία απόψεις και σχέδια.

Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2014, για τη διασφάλιση της ποιότητας στην εκπαίδευση και κατάρτιση

(2014/C 183/07)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ, ΟΠΩΣ ΕΚΤΙΘΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ,

ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ:

για την πρόοδο που σημειώθηκε στην ανάπτυξη ενός κλίματος διαρκούς ποιοτικής αναβάθμισης των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης στην Ευρώπη – αν και σε διαφορετικό κάθε φορά βαθμό ανάλογα με το σημείο εκκίνησης – όπως τονίστηκε σε ορισμένες πρόσφατες εκθέσεις της Επιτροπής ([1]).

ΕΚΤΙΜΑ ΟΤΙ:

1. Τα ευρωπαϊκά συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, ως βασικοί παράγοντες για καλύτερες θέσεις εργασίας, ισχυρότερη ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα, αντιμετωπίζουν σοβαρές προκλήσεις έναντι των οποίων η συνεχής βελτίωση της ποιότητας αποτελεί σημαντικό όπλο. Οι προκλήσεις αυτές περιλαμβάνουν τα εξής: διεύρυνση της πρόσβασης· μείωση της πρόωρης εγκατάλειψης των σπουδών και βελτίωση των ποσοστών συγκράτησης του μαθητικού πληθυσμού· στήριξη της καινοτόμου μάθησης· διασφάλιση ότι οι διδασκόμενοι αποκτούν τις γνώσεις, τις δεξιότητες και ικανότητες που απαιτούνται για συμμετοχική κοινωνία, ενεργό συμμετοχή στα κοινά, διά βίου μάθηση και απασχολησιμότητα, ανεξάρτητα από το κοινωνικό και οικονομικό περιβάλλον τους.

2. Οι μηχανισμοί διασφάλισης της ποιότητας μπορούν να συμβάλουν αποφασιστικά στην προσπάθεια να βοηθηθούν τα ιδρύματα και οι αρμόδιοι χάραξης πολιτικής στην αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων, εξασφαλίζοντας ότι η ποιότητα τόσο των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης όσο και των επί μέρους ιδρυμάτων είναι η ενδεδειγμένη. Η διασφάλιση ποιότητας – στο πλαίσιο μιας σειράς μέτρων από κυβερνήσεις και ιδρύματα – αυξάνει τη διαφάνεια και τροφοδοτεί την εμπιστοσύνη στη συνάφεια και ποιότητα της γνώσης, των δεξιοτήτων, των ικανοτήτων και των προσόντων, η οποία με τη σειρά της βασίζεται στην εμπιστοσύνη στην ποιότητα των ιδρυμάτων και των παρόχων εκπαίδευσης και κατάρτισης.

3. Τα ευρωπαϊκά μέσα διασφάλισης της ποιότητας, σε συνδυασμό με το ευρωπαϊκό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων (EQF), το γενικό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων του Ευρωπαϊκού χώρου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, και τα εθνικά πλαίσια επαγγελματικών προσόντων που συνδέονται με αυτά, συνεισέφεραν όλα στην ανάπτυξη μιας ποιοτικής προσέγγισης στα ιδρύματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, πράγμα που συνέβαλε, με τη σειρά του, στην αύξηση της κινητικότητας στη μάθηση και την απασχόληση πέρα από σύνορα και συστήματα.

4. Βάσει της εμπειρίας που έχει αποκτηθεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση (ΕΕΚ), οι ευέλικτες διαδικασίες διασφάλισης ποιότητας μπορούν να υποστηρίξουν τη βελτίωση της ποιότητας στην τυπική και μη τυπική μάθηση σε όλους τους τομείς εκπαίδευσης και κατάρτισης, αλλά και να επεκταθούν σε φαινόμενα που γνωρίζουν άνθηση, όπως οι ανοικτοί εκπαιδευτικοί πόροι και η διασυνοριακή εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένης της δικαιόχρησης ([2]).

ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΟΤΙ:

1. Υπάρχει πεδίο για αποτελεσματικότερες προσεγγίσεις της διασφάλισης της ποιότητας σε όλους τους τομείς της εκπαίδευσης και κατάρτισης, οι οποίες δεν θα περιορίζονται σε μια προσέγγιση «καταλόγου ελέγχου», αλλά θα στοχεύουν στην ανάπτυξη μιας γνήσιας, εμπεδωμένης επιθυμίας για βελτίωση της ποιότητας στη διδασκαλία και τη μάθηση που θα ανεβάσει τον πήχυ και θα βελτιώσει τα μαθησιακά αποτελέσματα.

2. Η διασφάλιση ποιότητας –εντός ενός πλαισίου διαρκούς βελτίωσης της ποιότητας– θα πρέπει να υποστηρίζει τις μεταρρυθμίσεις των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης σε συμμόρφωση με τα μεταρρυθμιστικά προγράμματα σε επίπεδο ΕΕ και κρατών μελών.

3. Στο πεδίο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η διασφάλιση ποιότητας –και ιδίως η εσωτερική διασφάλιση ποιότητας – επικουρεί όλο και πιο αποτελεσματικά τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (ΙΤΕ) να επιτύχουν τους στόχους τους. Ο σχεδιασμός της εξωτερικής διασφάλισης ποιότητας διαφέρει από κράτος μέλος σε κράτος μέλος, ανάλογα με τις εθνικές ανάγκες και ιδιαιτερότητες· η διαπίστευση προγραμμάτων και η αξιολόγηση σε επίπεδο ιδρύματος συμβάλλουν, μεταξύ άλλων, στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης και τη βελτίωση των προδιαγραφών. Η τάση υπέρ

([1]) Βλ. παράρτημα («Άλλα κείμενα»).

([2]) Η *διασυνοριακή εκπαίδευση* περιλαμβάνει την παροχή υπηρεσιών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στο εξωτερικό μέσω θυγατρικών πανεπιστημίων ή στο πλαίσιο συμβάσεων δικαιόχρησης ή επικύρωσης που συνάπτονται μεταξύ ενός ιδρύματος-εξαγωγέα και ενός ιδρύματος-αποδέκτη.

της αξιολόγησης σε επίπεδο ιδρύματος που παρατηρείται στην εξωτερική διασφάλιση ποιότητας φαίνεται να γενικεύεται, πράγμα που θα επιτρέψει στα ΙΤΕ να προσαρμόσουν τις υπηρεσίες τους με μεγαλύτερη ευελιξία, προκειμένου να καλύπτονται τόσο οι δικές τους ανάγκες όσο και οι ανάγκες των διδασκομένων, της αγοράς εργασίας, και της κοινωνίας.

4. Στον ίδιο τομέα, η διασυνοριακή συνεργασία στη διασφάλιση της ποιότητας έχει ζωτικό ρόλο στην οικοδόμηση της εμπιστοσύνης και την άνοδο των ποιοτικών προτύπων, στηρίζοντας τη μαθησιακή κινητικότητα, καθιστώντας το περιβάλλον πρόσφορο για κοινά προγράμματα και συμβάλλοντας στην ομαλή λειτουργία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που παρέχεται διασυνοριακά και μέσω δικαιόχρησης. Η παροχή της δυνατότητας σε φορείς διασφάλισης ποιότητας να παρέχουν διασυνοριακή διασφάλιση ποιότητας μέσω του Ευρωπαϊκού Μητρώου Οργανισμών Διασφάλισης της Ποιότητας (EQAR) για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, σε συμμόρφωση με τις εθνικές απαιτήσεις, θα ενισχύσει την ευρωπαϊκή διάσταση της διασφάλισης της ποιότητας και θα διευκολύνει τη διασυνοριακή αξιολόγηση και την απλούστευση των διαδικασιών για κοινά προγράμματα.

5. Στον τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης (ΕΕΚ), τα εργαλεία καθοδήγησης και το εκπαιδευτικό υλικό που διαμορφώθηκαν εντός του δικτύου EQAVET [1] στήριξαν την πορεία προς την «ποιοτική» προσέγγιση στα κράτη μέλη, ενώ τα περισσότερα κράτη μέλη είτε έχουν ήδη θέσει σε εφαρμογή είτε εκπονούν τώρα εθνική προσέγγιση διασφάλισης της ποιότητας σύμφωνα με το EQAVET. Πρέπει ιδίως να καταβληθεί μεγαλύτερη προσπάθεια ώστε οι διαδικασίες διασφάλισης της ποιότητας να λαμβάνουν περισσότερο υπόψη τα μαθησιακά αποτελέσματα και να καλύπτουν και τη μη τυπική μάθηση καθώς επίσης τη μάθηση στον χώρο εργασίας, ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν σε εθνικό επίπεδο.

6. Η εμπειρία που έχει αποκομισθεί από το EQAVET είναι δυνατόν να χρησιμεύσει ως βάση για την ανάπτυξη μιας συνολικής προσέγγισης για τη διασφάλιση της ποιότητας στον τομέα της εκπαίδευσης ενηλίκων.

7. Η αυξημένη διαφάνεια στη διασφάλιση της ποιότητας σε διάφορους τομείς και στις διαδικασίες για την επικύρωση της μη τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης –περιλαμβανομένων όλων των μορφών επιγραμμικής εκπαίδευσης– θα ευνοούσε επίσης την καλλιέργεια εμπιστοσύνης και την ενίσχυση της διαπερατότητας μεταξύ τομέων και χωρών.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠ' ΟΨΙΝ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ, ΝΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΟΥΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΩΣΤΕ:

1. Να αναπτύξουν και να προαγάγουν ένα κλίμα βελτίωσης της ποιότητας στο σύνολο της εκπαίδευσης και κατάρτισης, με σκοπό να βελτιωθεί η ποιότητα των γνώσεων, των δεξιοτήτων και των ικανοτήτων που αναπτύσσουν οι διδασκόμενοι, καθώς και η ποιότητα της μαθησιακής διαδικασίας, και να χρησιμοποιούνται κατάλληλα τα ευρωπαϊκά μέσα που σχετίζονται με τη διασφάλιση της ποιότητας.

2. Να καταστήσουν τις διαδικασίες διασφάλισης ποιότητας ικανές να προσαρμόζονται στις τρέχουσες και μελλοντικές εξελίξεις στην εκπαίδευση και κατάρτιση, όπως είναι όλες οι μορφές επιγραμμικής μάθησης, και να διασφαλίσουν ότι οι αρμοδιότητες των φορέων διασφάλισης της ποιότητας είναι επαρκώς ευέλικτες από αυτή την άποψη.

3. Να εξασφαλίσουν μεγαλύτερη διαφάνεια όσον αφορά τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων ποιότητας.

4. Να χρησιμοποιήσουν τις χρηματοδοτικές δυνατότητες του προγράμματος *Erasmus+* για να καταρτίσουν καινοτόμα διεθνικά προγράμματα που ενισχύουν την ικανότητα της διασφάλισης της ποιότητας να στηρίζει τις βιώσιμες μεταρρυθμίσεις στο σύνολο της ΕΕ στην εκπαίδευση και την κατάρτιση, και, όπου ενδείκνυται, να χρησιμοποιήσουν τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά και επενδυτικά ταμεία για να ενθαρρύνουν τη δημιουργία ποιοτικών συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης.

5. Να ενθαρρύνουν την προώθηση της ποιοτικής διδασκαλίας στην εκπαίδευση και κατάρτιση μέσω της διασφάλισης της ποιότητας.

6. Να στηρίξουν, στο πλαίσιο της διαδικασίας της Μπολόνιας, την εν εξελίξει αναθεώρηση των προτύπων και των κατευθυντήριων γραμμών για τη διασφάλιση της ποιότητας στον Ευρωπαϊκό χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία αποσκοπεί στην ενίσχυση της σαφήνειας, της εφαρμοσιμότητας και της χρησιμότητάς τους, μεταξύ άλλων και του πεδίου εφαρμογής, δίνοντας έμφαση στην αναβάθμιση των ποιοτικών προτύπων.

7. Να ενθαρρύνουν, όπου ενδείκνυται, τη διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ φορέων διασφάλισης ποιότητας σε όλους τους τομείς και για όλους τους τύπους εκπαίδευσης και κατάρτισης.

8. Να εξασφαλίσουν την ποιότητα της εκπαίδευσης που προσφέρουν τα ΙΤΕ που έχουν πανεπιστημιουπόλεις και μαθήματα με δικαιόχρηση στο εξωτερικό, με την υποστήριξη των εθνικών οργανισμών διασφάλισης της ποιότητας, μέσω ενισχυμένης συνεργασίας μεταξύ των οργανισμών διασφάλισης της ποιότητας στη χώρα προέλευσης και στη χώρα υποδοχής, ή δίνοντας τη δυνατότητα στους οργανισμούς που είναι εγγεγραμμένοι στο EQAR να αξιολογούν τα εκπαιδευτικά ιδρύματα που παρέχουν διεθνικές και με δικαιόχρηση υπηρεσίες ώστε να εξασφαλίζεται η ποιότητα και να ενθαρρύνεται η διασυνοριακή συνεργασία και αμοιβαία μάθηση.

[1] Ευρωπαϊκό πλαίσιο αναφοράς για τη διασφάλιση της ποιότητας στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.

9. Να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν το πλαίσιο EQAVET με σκοπό τη δημιουργία πνεύματος διασφάλισης της ποιότητας εντός και μεταξύ των κρατών μελών, και στο επίπεδο των παρόχων ΕΕΚ, ιδίως καταβάλλοντας προσπάθειες για τη θέσπιση σε εθνικό επίπεδο μέχρι το τέλος του 2015 –σύμφωνα με το Ανακοινωθέν της Μπριζ– ενός κοινού πλαισίου διασφάλισης της ποιότητας των παρόχων ΕΕΚ, που θα καλύπτει τη μάθηση ΕΕΚ σε σχολικό περιβάλλον και τη μάθηση στον χώρο εργασίας, όπως ενδείκνυται ανάλογα με τις εθνικές συνθήκες.

10. Να μεριμνήσουν ώστε ότι τα συστήματα διασφάλισης της ποιότητας και τα σχετικά μέτρα και μέσα να υπόκεινται σε τακτική αξιολόγηση για να υποστηρίζεται η εξέλιξη και η αποτελεσματικότητά τους στο διηνεκές.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ:

1. Να εξακολουθήσουν να προάγουν τη διαφάνεια και τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των τομεακών προσεγγίσεων της διασφάλισης της ποιότητας με βάση μια σειρά κοινών ευρωπαϊκών αρχών για τη διασφάλιση της ποιότητας στο πλαίσιο της διά βίου μάθησης, με σκοπό τη διασφάλιση της ποιότητας των αποτελεσμάτων για τους διδασκομένους και την ενίσχυση της διαπερατότητας μεταξύ των διαφόρων τομέων εκπαίδευσης και κατάρτισης. Στις μελλοντικές κινήσεις θα μπορούσαν να περιλαμβάνονται οι εξής:

   α) Να ενισχυθεί η χρήση μιας μαθησιακής προσέγγισης που βασίζεται στα αποτελέσματα κατά τον καθορισμό, την παροχή και την αξιολόγηση των γνώσεων, των δεξιοτήτων, των ικανοτήτων και των επαγγελματικών προσόντων, αξιοποιώντας το Ευρωπαϊκό πλαίσιο επαγγελματικών προσόντων για τη διά βίου μάθηση και τα ευρωπαϊκά μέσαπου βασίζονται σε διδακτικές μονάδες, όπως το ECTS ([1]) και το ECVET ([2]),

   β) Να προωθηθούν διαφανείς διαδικασίες διασφάλισης της ποιότητας βασιζόμενες στα υφιστάμενα πλαίσια διασφάλισης της ποιότητας, οι οποίες να στηρίζουν αποτελεσματικές, έγκυρες και αξιόπιστες μεθοδολογίες αξιολόγησης και εργαλεία επικύρωσης της μη τυπικής και άτυπης μάθησης.

   γ) Να ενισχυθούν οι δεσμοί και η συνεργασία μεταξύ των ενδιαφερομένων στη σφαίρα της εκπαίδευσης και κατάρτισης και στη σφαίρα της εργασίας, μεταξύ άλλων προκειμένου να αναπτυχθεί η κατάλληλη παρακολούθηση και πρόβλεψη των δεξιοτήτων.

   δ) Να δοθεί η δυνατότητα συμμετοχής, όπου αρμόζει, στους σχετικούς ενδιαφερόμενους, όπως, για παράδειγμα, στο προσωπικό, στους διδασκομένους και στους εργοδότες, –μέσω της διασφάλισης της ποιότητας– στη στρατηγική λήψη αποφάσεων, στον σχεδιασμό των επαγγελματικών προσόντων και στην ανάπτυξη, εκτέλεση και παρακολούθηση των προγραμμάτων, με σκοπό να εξασφαλιστεί συνεχής βελτίωση της ποιότητας εντός των ιδρυμάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης.

2. Να χρησιμοποιήσουν το δυναμικό της διασφάλισης της ποιότητας για να ενισχυθεί η εφαρμογή των εθνικών πλαισίων επαγγελματικών προσόντων που συνδέονται με το EQF.

3. Να αξιοποιήσουν τις εν εξελίξει εργασίες στο πλαίσιο της διαδικασίας της Μπολόνιας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση ώστε να χρησιμοποιηθεί το δυναμικό της διασφάλισης της ποιότητας για να ενισχυθεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη και διαφάνεια ως βάση για τη μετάβαση στην ευχερέστερη αναγνώριση όλων των συναφών προσόντων.

4. Να επιδιώξουν, λαμβάνοντας υπόψη την εμπειρία που έχει αποκομισθεί στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την αύξηση της διεθνικής διαφάνειας των διαδικασιών διασφάλισης ποιότητας σε άλλους τομείς και σε άλλα επίπεδα εκπαίδευσης και κατάρτισης.

5. Να διερευνήσουν διαδικασίες διασφάλισης της ποιότητας για τον αποτελεσματικότερο χειρισμό της ποιότητας της μη τυπικής μάθησης και της μάθησης στον χώρο εργασίας, όπως αρμόζει ανάλογα με τις εθνικές συνθήκες, αξιοποιώντας μεταξύ άλλων το πλαίσιο EQAVET όπως κρίνεται πρόσφορο.

6. Να διερευνήσουν περαιτέρω θέματα που σχετίζονται με τη διασφάλιση της ποιότητας σχετικά με όλες τις μορφές επιγραμμικής μάθησης, όπως η αξιολόγηση και πιστοποίηση των νέων μορφών μάθησης και διδασκαλίας.

7. Να επιδιώξουν –ιδίως μετά την πρόσφατη έκθεση αξιολόγησης της Επιτροπής για το EQF και τις εκθέσεις προόδου που συνέταξε για τη διασφάλιση της ποιότητας στην ΕΕΚ και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση ([3]) – τον στενότερο συντονισμό και τη βελτίωση του EQAVET και των ευρωπαϊκών εργαλείων διασφάλισης της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, κυρίως μέσω της ενσωμάτωσης μιας προσέγγισης βασισμένης στα μαθησιακά αποτελέσματα καθώς και με τη βοήθεια μέσων διαφάνειας όπως το EQF, το Europass και τα ευρωπαϊκά συστήματα διδακτικών μονάδων.

([1]) Ευρωπαϊκό σύστημα μεταφοράς και σώρευσης διδακτικών μονάδων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.
([2]) Ευρωπαϊκό σύστημα διδακτικών μονάδων για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.
([3]) Βλέπε παράρτημα.

8. Εντός του πλαισίου της ανοικτής μεθόδου συντονισμού, να διερευνήσουν τη δυνατότητα των κρατών μελών να ενισχύσουν τις οικείες διατάξεις και πρωτοβουλίες για τη διασφάλιση της ποιότητας στον τομέα της προσχολικής και σχολικής εκπαίδευσης καθώς και της εκπαίδευσης ενηλίκων, βάσει της εμπειρίας που έχει αποκομισθεί σε άλλους τομείς.

9. Να εξακολουθήσουν την προώθηση της συνεργασίας για τη διασφάλιση της ποιότητας σε διεθνές επίπεδο σε όλους τους τομείς, μέσω συνεργασίας με διεθνείς οργανισμούς, διαλόγου πολιτικής με βασικούς διεθνείς εταίρους και συμπράξεις με ιδρύματα ανά τον κόσμο.

ΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

1. Να εξακολουθήσει τη βελτίωση των διασυνδέσεων και των συνεργιών μεταξύ των ευρωπαϊκών εργαλείων διαφάνειας που υποστηρίζουν τη διασφάλιση της ποιότητας, την αναγνώριση και την κινητικότητα, επιδιώκοντας περαιτέρω συμπληρωματικότητα και σύγκλιση αυτών των εργαλείων, μεταξύ άλλων κάνοντας έναν απολογισμό των διαβουλεύσεων σχετικά με τον Ευρωπαϊκό Χώρο Δεξιοτήτων και Επαγγελματικών Προσόντων.

2. Να εξακολουθήσει να ενισχύει την αμοιβαία μάθηση μέσω της ευρωπαϊκής συνεργασίας για τη διασφάλιση της ποιότητας σε όλους τους τομείς, μεταξύ άλλων με τη χρηματοδοτική βοήθεια από το πρόγραμμα *Erasmus+*.

3. Να διερευνήσει τρόπους για την υποστήριξη των κρατών μελών κατά την ανάπτυξη των οικείων διαδικασιών διασφάλισης ποιότητας, κατά τρόπο ώστε να καλύπτονται ποικίλες μορφές μάθησης και διδασκαλίας ή οι εν λόγω διαδικασίες να μπορούν να εφαρμόζονται επίσης σε διάφορους τομείς και επίπεδα εκπαίδευσης και κατάρτισης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πολιτικό ιστορικό

1. Σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2001, περί ευρωπαϊκής συνεργασίας για την αξιολόγηση της ποιότητας στη σχολική εκπαίδευση ([1]).

2. Τα πρότυπα και οι κατευθυντήριες γραμμές για τη διασφάλιση της ποιότητας στον Ευρωπαϊκό χώρο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εκδόθηκαν το 2005, ενώ οι υπουργοί δεσμεύθηκαν να τα αναθεωρήσουν κατά την υπουργική διάσκεψη της Μπολόνιας, που έγινε στο Βουκουρέστι στις 26 και 27 Απριλίου 2012.

3. Σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2006, περί ευρωπαϊκής συνεργασίας για τη διασφάλιση της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση της ([2]).

4. Σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, σχετικά με τη θέσπιση του ευρωπαϊκού πλαισίου επαγγελματικών προσόντων για τη διά βίου μάθηση, ιδίως δε οι κοινές αρχές για τη διασφάλιση της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και την επαγγελματική εκπαίδευση που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα ΙΙΙ ([3]).

5. Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 12ης Μαΐου 2009 για τη θέσπιση στρατηγικού πλαισίου ευρωπαϊκής συνεργασίας στους τομείς της εκπαίδευσης και της κατάρτισης για την περίοδο μέχρι το 2020 («ΕΚ 2020») ([4]).

6. Σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, για τη δημιουργία ευρωπαϊκού πλαισίου αναφοράς για τη διασφάλιση της ποιότητας στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση ([5]).

7. Συμπεράσματα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στο πλαίσιο του Συμβουλίου της 19ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τις προτεραιότητες για ενισχυμένη ευρωπαϊκή συνεργασία στον τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης κατά την περίοδο 2011-2020 ([6]).

8. Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2011, για τον εκσυγχρονισμό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ([7]).

9. Ψήφισμα του Συμβουλίου σχετικά με ένα ανανεωμένο ευρωπαϊκό θεματολόγιο για την εκπαίδευση των ενηλίκων ([8]).

10. Σύσταση του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2012, για την επικύρωση της μη τυπικής και της άτυπης μάθησης ([9]).

11. Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2013, σχετικά με την επένδυση στην εκπαίδευση και κατάρτιση – Απάντηση στον *«Ανασχεδιασμό της εκπαίδευσης: Επένδυση σε δεξιότητες για καλύτερα αποτελέσματα στον κοινωνικοοικονομικό τομέα»* και *Ετήσια Επισκόπηση της Ανάπτυξης για το 2013* ([10]).

12. Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2013, για την παγκόσμια διάσταση της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ([11]).

13. Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1288/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση του προγράμματος «Erasmus+»: το πρόγραμμα της Ένωσης για την εκπαίδευση, την κατάρτιση, τη νεολαία και τον αθλητισμό ([12]).

14. Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με μια αποτελεσματική και καινοτόμο εκπαίδευση και κατάρτιση ως επένδυση στις δεξιότητες – στήριξη του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου του 2014 ([13]).

([1]) ΕΕ L 60 της 1.3.2001, σ. 51.
([2]) ΕΕ L 64 της 4.3.2006, σ. 60.
([3]) ΕΕ C 111 της 6.5.2008, σ. 7.
([4]) ΕΕ C 119 της 28.5.2009, σ. 2.
([5]) ΕΕ C 155 της 8.7.2009, σ. 1.
([6]) ΕΕ C 324 της 1.12.2010, σ. 5.
([7]) ΕΕ C 372 της 20.12.2011, σ. 36.
([8]) ΕΕ C 372 της 20.12.2011, σ. 1.
([9]) ΕΕ C 398 της 22.12.2012, σ. 1.
([10]) ΕΕ C 64 της 5.3.2013, σ. 5.
([11]) ΕΕ C 28 της 31.1.2014, σ. 2.
([12]) ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 50.
([13]) ΕΕ C 62 της 4.3.2014, σ. 4.

Άλλα κείμενα

1. Ευρωπαϊκή έκθεση του Μαΐου του 2000 για την ποιότητα της σχολικής εκπαίδευσης: Δεκαέξι ποιοτικοί δείκτες.

2. Μελέτη για το δίκτυο «Ευρυδίκη»: Αξιολόγηση των σχολείων που παρέχουν υποχρεωτική εκπαίδευση στην Ευρώπη, 2004.

3. Έκθεση της ομάδας υψηλού επιπέδου για τον εκσυγχρονισμό της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης του Ιουνίου του 2013 με θέμα τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης και της κατάρτισης στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της Ευρώπης.

4. Μελέτη του 2013 για την διασφάλιση της ποιότητας στην εκπαίδευση των ενηλίκων και έκθεση της θεματικής ομάδας για την ποιότητα στην εκπαίδευση των ενηλίκων της 24ης Οκτωβρίου 2013.

5. Έκθεση της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2013, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την αξιολόγηση του ευρωπαϊκού πλαισίου επαγγελματικών προσόντων (EQF) – Εφαρμογή της σύστασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά τη θέσπιση του ευρωπαϊκού πλαισίου επαγγελματικών προσόντων για τη διά βίου μάθηση.

6. Έκθεση της Επιτροπής, της 28ης Ιανουαρίου 2014, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί όσον αφορά τη διασφάλιση της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

7. Έκθεση της Επιτροπής, της 28ης Ιανουαρίου 2014, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της σύστασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, για τη δημιουργία ευρωπαϊκού πλαισίου αναφοράς για τη διασφάλιση της ποιότητας στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.

Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2014, σχετικά με την πολιτιστική κληρονομιά ως στρατηγικό πόρο για μια βιώσιμη Ευρώπη

(2014/C 183/08)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ:

1. η Συνθήκη ορίζει ότι η Ένωση μεριμνά για την προστασία και ανάπτυξη της ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς·

2. η πολιτιστική κληρονομιά είναι οι πόροι που μας κληροδοτούνται από το παρελθόν, με οποιαδήποτε μορφή και όψη – υλικοί, άυλοι και ψηφιακοί (εκ γενετής ψηφιακοί ή ψηφιοποιημένοι εκ των υστέρων), όπως για παράδειγμα μνημεία, χώροι, τοπία, δεξιότητες, πρακτικές, γνώσεις και μορφές έκφρασης της ανθρώπινης δημιουργικότητας, αλλά και συλλογές που φυλάσσουν και διαχειρίζονται δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς όπως μουσεία, βιβλιοθήκες και αρχεία. Είναι προϊόν της αλληλεπίδρασης ανθρώπων και τόπων διαμέσου των αιώνων και εξελίσσεται διαρκώς. Οι πόροι αυτοί είναι μεγάλης αξίας για την κοινωνία, από πολιτιστική, περιβαλλοντική, κοινωνική και οικονομική άποψη, και κατά συνέπεια η βιώσιμη διαχείρισή τους αποτελεί στρατηγική επιλογή για τον 21ο αιώνα·

3. η πολιτιστική κληρονομιά αποτελεί μείζον πλεονέκτημα για την Ευρώπη και σημαντική συνιστώσα του ευρωπαϊκού σχεδίου·

4. η πολιτιστική κληρονομιά, ως μη ανανεώσιμος πόρος που είναι μοναδικός, αναντικατάστατος ή μη ανταλλάξιμος βρίσκεται αυτή την περίοδο αντιμέτωπη με σημαντικές προκλήσεις που συνδέονται με πολιτιστικές, περιβαλλοντικές, κοινωνικές, οικονομικές και τεχνολογικές μεταλλαγές οι οποίες επηρεάζουν όλους τους τομείς της ζωής μας.

ΤΟΝΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ:

5. η πολιτιστική κληρονομιά διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη δημιουργία και την ενίσχυση του κοινωνικού κεφαλαίου χάρις στην ικανότητά της:

   α) να εμπνέει και να προάγει τη συμμετοχή των πολιτών στα κοινά·

   β) να βελτιώνει την ποιότητα ζωής και την ευημερία των ατόμων και των τοπικών κοινωνιών·

   γ) να προάγει την ποικιλομορφία και τον διαπολιτισμικό διάλογο·με την συμβολή της στην καλλιέργεια την αίσθησης του «ανήκειν» σε μια ευρύτερη κοινότητα και στην ενίσχυση της κατανόησης και του σεβασμού μεταξύ των λαών·

   δ) να συντελεί στην μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων, στην προαγωγή της κοινωνικής ένταξης, στην πολιτιστική και κοινωνική συμμετοχή και στην προώθηση του διαλόγου μεταξύ των γενεών και της κοινωνικής συνοχής·

   ε) να παρέχει δυνατότητες για ανάπτυξη δεξιοτήτων, γνώσης, δημιουργικότητας και καινοτομίας·

   στ) να συνιστά αποτελεσματικό εκπαιδευτικό εργαλείο για τυπική, μη τυπική και άτυπη εκπαίδευση, διά βίου μάθηση και κατάρτιση.

6. η πολιτιστική κληρονομιά έχει σημαντικό οικονομικό αντίκτυπο, μεταξύ άλλων και ως οργανικό τμήμα του πολιτιστικού και καλλιτεχνικού τομέα, επιτελώντας, ενδεικτικά, τις ακόλουθες λειτουργίες:

   α) συνιστά ισχυρή κινητήρια δύναμη για τοπική και περιφερειακή ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς και δημιουργεί σημαντικά παρεπόμενα οφέλη, κυρίως μέσω της προώθησης του βιώσιμου πολιτιστικού τουρισμού·

   β) υποστηρίζει τη βιώσιμη αγροτική και αστική ανάπτυξη και αναγέννηση όπως καταδεικνύεται από τις πρωτοβουλίες πολλών ευρωπαϊκών περιφερειών και πόλεων

   γ) δημιουργεί ποικίλους τύπους απασχόλησης.

7. η πολιτιστική κληρονομιά διαδραματίζει ιδιαίτερο ρόλο στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής Ευρώπη 2020 για «έξυπνη, βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» επειδή έχει κοινωνικό και οικονομικό αντίκτυπο και συμβάλλει στην περιβαλλοντική βιωσιμότητα·

8. η πολιτιστική κληρονομιά αγγίζει πολλούς τομείς δημόσιας πολιτικής, πέραν της πολιτιστικής, όπως όσους αφορούν την περιφερειακή ανάπτυξη, την κοινωνική συνοχή, τη γεωργία, τις θαλάσσιες υποθέσεις, το περιβάλλον, τον τουρισμό, την παιδεία, το ψηφιακό θεματολόγιο, την έρευνα και την καινοτομία. Όλες αυτές οι πολιτικές έχουν άμεσο ή έμμεσο αντίκτυπο στην πολιτιστική κληρονομιά και ταυτόχρονα η πολιτιστική κληρονομιά συμβάλλει ουσιαστικά στην επίτευξη των στόχων τους. Κατά συνέπεια, αυτή η συμβολή πρέπει να αναγνωριστεί και να αναπτυχθεί στον μέγιστο δυνατό βαθμό.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΔΕΟΝΤΩΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ:

9. να αναγνωρίσουν την εγγενή αξία της πολιτιστικής κληρονομιάς και να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες του πολιτισμού και της πολιτιστικής κληρονομιάς ως κοινού στρατηγικού πόρου για την εδραίωση μιας κοινωνίας βασισμένης σε δημοκρατικές, ηθικές, αισθητικές και οικολογικές αξίες, και μάλιστα εν μέσω κρίσης·

10. να ενισχύσουν τον διάλογο με τους ενδιαφερόμενους φορείς της πολιτιστικής κληρονομιάς για τον προσδιορισμό και την υλοποίηση συντονισμένων πολιτικών και δράσεων για τη βιώσιμη διαχείριση και ανάπτυξη της πολιτιστικής κληρονομιάς, καθώς επίσης να προωθήσουν τη συνεργασία με διεθνείς και διακρατικούς οργανισμούς, ιδίως δε με το Συμβούλιο της Ευρώπης·

11. να κινητοποιήσουν τους διαθέσιμους πόρους για την υποστήριξη, την ενίσχυση και την προώθηση της πολιτιστικής κληρονομιάς μέσω μιας ολοκληρωμένης, ολιστικής προσέγγισης, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις πολιτιστικές, οικονομικές, κοινωνικές, περιβαλλοντικές και επιστημονικές παραμέτρους·

12. να συμβάλουν στην ενσωμάτωση της πολιτιστικής κληρονομιάς στις εθνικές και τις ευρωπαϊκές πολιτικές·

13. να εντοπίσουν και να αξιοποιήσουν τις συνεργίες που δημιουργούνται μεταξύ των ενωσιακών και των εθνικών δημόσιων πολιτικών πέραν της πολιτιστικής πολιτικής, όπως στους τομείς της περιφερειακής ανάπτυξης, της συνοχής, της γεωργίας, των θαλάσσιων υποθέσεων, του περιβάλλοντος, της ενέργειας και της κλιματικής αλλαγής, του τουρισμού, της παιδείας, της έρευνας και καινοτομίας, με απώτερο σκοπό τη δημιουργία προστιθέμενης αξίας·

14. όπου είναι δυνατόν, να βελτιώσουν την πρόσβαση στη χρηματοδότηση, να αξιοποιήσουν στον μέγιστο δυνατό βαθμό τα διαθέσιμα προγράμματα για τον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, και να ενθαρρύνουν την επένδυση στην πολιτιστική κληρονομιά εντάσσοντάς την σε ολοκληρωμένες στρατηγικές για την βιώσιμη τοπική και περιφερειακή ανάπτυξη στα πλαίσια των υφισταμένων εθνικών και ενωσιακών προγραμμάτων, καθώς και των διαρθρωτικών ταμείων της ΕΕ σύμφωνα με τις συμφωνίες εταιρικής σχέσης·

15. να εξακολουθήσουν να υποστηρίζουν την δράση της ΕΕ για το Σήμα Ευρωπαϊκής Πολιτιστικής Κληρονομιάς ([1]).

16. να εξακολουθήσουν να προωθούν την εκπαίδευση στον τομέα της πολιτιστικής κληρονομιάς, να ευαισθητοποιούν τους πολίτες σχετικά με τις δυνατότητες που προσφέρει η πολιτιστική κληρονομιά για βιώσιμη ανάπτυξη και να ενθαρρύνουν την συμμετοχή τους, ιδίως των παιδιών και των νέων, σε συνεργασία με την κοινωνία των πολιτών·

17. να βελτιώσουν τη συλλογή και την ανάλυση ποιοτικών αποδεικτικών στοιχείων και ποσοτικών δεδομένων, συμπεριλαμβανομένων των στατιστικών, σχετικά με την πολιτιστική κληρονομιά·

18. να ενθαρρύνουν την χρηματοδότηση, την ανάπτυξη και την διάδοση πολιτιστικού ψηφιακού περιεχομένου καθώς και την προσφορά καινοτόμων υπηρεσιών σχετιζόμενων με την πολιτιστική κληρονομιά, πολιτισμικής και εκπαιδευτικής αξίας, στους πολίτες, και να προωθούν την πρόσβαση του κοινού σε αυτούς τους ψηφιακούς πόρους και τις υπηρεσίες της πολιτιστικής κληρονομιάς, μεταξύ άλλων μέσω της ευρωπαϊκής ψηφιακής βιβλιοθήκης «Europeana».

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ:

19. να προάγουν μακροπρόθεσμα μοντέλα πολιτιστικής κληρονομιάς, βασισμένα σε επιστημονικά δεδομένα, με γνώμονα την κοινωνία και τους πολίτες·

20. να ενισχύσουν τον ρόλο της πολιτιστικής κληρονομιάς στη βιώσιμη ανάπτυξη, με έμφαση στα έργα χωροταξίας, ανάπλασης και αποκατάστασης του αστικού και του αγροτικού χώρου·

21. να ενθαρρύνουν τη δικτύωση και τη σύναψη εταιρικών σχέσεων μεταξύ του τομέα της πολιτιστικής κληρονομιάς και των λοιπών τομέων πολιτικής, μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων σε όλους τους συναφείς τομείς και σε διάφορα επίπεδα διακυβέρνησης·

22. να εξετάσουν το ενδεχόμενο συμπερίληψης της πολιτιστικής κληρονομιάς στο πλαίσιο του επόμενου προγράμματος εργασιών του Συμβουλίου στον τομέα του πολιτισμού που θα υλοποιηθεί από το 2015 και μετά·

23. να ενισχύσουν τη διασυνοριακή, διαπεριφερειακή και διεθνική συνεργασία σε θέματα πολιτιστικής κληρονομιάς με τους συναφείς φορείς·

([1]) ΕΕ L 303 της 22.11.2011, σ. 1.

24. να καλλιεργήσουν τις παραδοσιακές γνώσεις και δεξιότητες οι οποίες είναι αναγκαίες για τη διαφύλαξη, τη βιώσιμη διαχείριση και την ανάπτυξη της πολιτιστικής κληρονομιάς και οι οποίες πρέπει να μεταδοθούν στις επόμενες γενιές για τον εμπλουτισμό του ανθρώπινου κεφαλαίου και την διασφάλιση της αέναης προστασίας του πολιτιστικού κεφαλαίου της Ευρώπης και της πρόσβασης σε αυτό·

25. να συνεργασθούν περαιτέρω για ένα θεματολόγιο έρευνας στον τομέα της πολιτιστικής κληρονομιάς και να ενισχύσουν την υποστήριξη των πρωτοβουλιών έρευνας για την πολιτιστική κληρονομιά εντός του προγράμματος πλαισίου της ΕΕ για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων 2020», όπως στα πλαίσια της πρωτοβουλίας κοινού προγραμματισμού για την πολιτιστική κληρονομιά και την αλλαγή του κλίματος του πλανήτη.

ΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

26. να αναλάβει την ανάλυση του οικονομικού και κοινωνικού αντικτύπου της πολιτιστικής κληρονομιάς στην ΕΕ και να συμβάλει στην ανάπτυξη μιας στρατηγικής προσέγγισης για την πολιτιστική κληρονομιά·

27. να λάβει υπόψη της, κατά την αναθεώρηση της στρατηγικής Ευρώπη 2020, την συμβολή της πολιτιστικής κληρονομιάς στην επίτευξη των στόχων της στρατηγικής·

28. να λαμβάνει υπόψη της την ιδιαίτερη φύση της πολιτιστικής κληρονομιάς κατά την εφαρμογή των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων·

29. να προαγάγει την ανταλλαγή και χρήση ορθών πρακτικών που προκύπτουν από έργα που έχουν χρηματοδοτηθεί στο πλαίσιο ενωσιακών προγραμμάτων με στόχο την ενίσχυση της βιώσιμης χρήσης και διαχείρισης της πολιτιστικής κληρονομιάς·

30. να υποστηρίξει εκ νέου σε επίπεδο ΕΕ την δικτύωση και την συγκέντρωση των πόρων μεταξύ ειδικών και επαγγελματιών της πολιτιστικής κληρονομιάς από τον δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα καθώς και φορέων της κοινωνίας των πολιτών.

Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2014, για την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό

(2014/C 183/09)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ:

1. Η ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών αποτελεί θεμελιώδη αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατοχυρώνεται στις συνθήκες. Ως αρχή, η ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών συγκαταλέγεται μεταξύ των στόχων και των καθηκόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και η συνεκτίμησή της σε όλες τις δραστηριότητες της Ένωσης αποτελεί ειδική αποστολή γι' αυτήν ([1]).

2. Η ισότητα των φύλων κατοχυρώνεται στο άρθρο 23 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Στη Στρατηγική της για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών για το διάστημα 2010-2015 ([2]), στην οποία προβλέπονται ως προτεραιότητες πέντε τομείς δράσης: ισότιμη οικονομική ανεξαρτησία· ίση αμοιβή για ίση εργασία ή εργασία ισότιμης αξίας· ισότητα στη διαδικασία λήψης αποφάσεων· αξιοπρέπεια, ακεραιότητα και τερματισμός της σεξιστικής βίας· και ισότητα των φύλων στις εξωτερικές δράσεις, η Επιτροπή ανέλαβε να ενθαρρύνει την ένταξη των θεμάτων φύλου σε όλες τις πολιτικές της ΕΕ. Στην ανακοίνωσή της σχετικά με την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής διάστασης στον τομέα του αθλητισμού ([3]), η Επιτροπή πρότεινε δράσεις που θα επικεντρώνονται ειδικά στην πρόσβαση στον αθλητισμό μεταναστριών και γυναικών από εθνοτικές μειονότητες, στην πρόσβαση σε θέσεις λήψης αποφάσεων και στην καταπολέμηση των στερεοτύπων όσον αφορά τα φύλα.

4. Η ισότητα των φύλων έχει ζωτική σημασία για την εκπλήρωση των στόχων της ΕΕ που αφορούν την οικονομική και κοινωνική συνοχή και την απασχόληση υψηλού ποσοστού του πληθυσμού, καθώς και για την εξασφάλιση ανταγωνιστικότητας και βιώσιμης ανάπτυξης και για την αντιμετώπιση της δημογραφικής πρόκλησης.

5. Το Συμβούλιο (με τη σύνθεση «Απασχόληση, κοινωνική πολιτική, υγεία και καταναλωτές» - EPSCO) έχει εγκρίνει συμπεράσματα για διάφορες συναφείς πτυχές της ισότητας των φύλων ([4]) και ειδικότερα τα συμπεράσματα του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Σύμφωνο περί ισότητας των φύλων (2011-2020) και για την υποστήριξη της εφαρμογής της στρατηγικής της Επιτροπής για την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών 2010-2015.

6. Η διάσκεψη της ΕΕ για την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό που διεξήχθη στις 3-4 Δεκεμβρίου 2013 στη Βίλνα εξέτασε πιθανές στρατηγικές δράσεις ενόψει της επίτευξης της ισότητας των φύλων στον αθλητισμό κατά το διάστημα 2016-2020 και κάλεσε την Επιτροπή, τα κράτη μέλη και το αθλητικό κίνημα να αναπτύξουν σχέδιο στρατηγικών δράσεων στον τομέα αυτό.

7. Η δήλωση του Brighton, η οποία ήταν το αποτέλεσμα της πρώτης παγκόσμιας διάσκεψης για τις γυναίκες και τον αθλητισμό, που πραγματοποιήθηκε στο Brighton του Ηνωμένου Βασιλείου το 1994, και οι δηλώσεις της MINEPS της UNESCO στην Αθήνα (2004) και στο Βερολίνο (2013), ζητούσαν συγκεκριμένες ενέργειες για την προώθηση της ισότητας των ευκαιριών στον τομέα του αθλητισμού.

8. Η διάσκεψη σχετικά με τη βία κατά των γυναικών σε ολόκληρη την ΕΕ: κακοποίηση στο σπίτι, στην εργασία, στο δημόσιο χώρο και στο διαδίκτυο στις 5 Μαρτίου 2014 στις Βρυξέλλες, παρουσίασε τα αποτελέσματα της έρευνας ([5]) του FRA (Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ) σχετικά με τη βία κατά των γυναικών. Η έρευνα έδειξε ότι το 33 % των γυναικών έχουν υποστεί σωματική ή/και σεξουαλική βία, το δε 32 % του συνόλου των θυμάτων σεξουαλικής παρενόχλησης επιβεβαιώνει ότι ο δράστης ήταν ιεραρχικά ανώτερος, συνάδελφος ή πελάτης. Η πλειονότητα των γυναικών-θυμάτων δεν ανέφεραν την εμπειρία τους ούτε στην αστυνομία ούτε σε άλλη οργάνωση υποστήριξης θυμάτων ([6]).

9. Στην ημερίδα της ελληνικής Προεδρίας με τίτλο «Βία οφειλόμενη στο φύλο στον Αθλητισμό: προστασία ανηλίκων» που πραγματοποιήθηκε στις 20 Μαρτίου 2014 στην Αθήνα, ζητήθηκε να εξετάζεται και να παρακολουθείται τακτικά η ισότητα των φύλων στον αθλητισμό σε όλα τα επίπεδα και τους τομείς του αθλητισμού, συμπεριλαμβανομένης της βίας λόγω φύλου στον αθλητισμό και να αξιολογείται η φύση και η έκταση αυτής της βίας με επίκεντρο ιδίως τον πρωταθλητισμό, τη σχέση αθλητή-προπονητή, τον κύκλο σχέσεων αθλητή-αθλήματος και τις

([1]) Άρθρα 2 και 3 παράγραφος 3 της ΣΕΕ και άρθρο 8 της ΣΛΕΕ.
([2]) Έγγρ. 13767/10.
([3]) Έγγρ. 5597/11.
([4]) Έγγραφα 18127/10 και 7370/11 αντίστοιχα.
([5]) Η έρευνα βασίστηκε σε προσωπικές συνεντεύξεις με 42 000 γυναίκες ηλικίας 18 έως 74 ετών, στα 28 κράτη μέλη της ΕΕ.
([6]) http://fra.europa.eu/en/vaw-survey-results

σχέσεις μεταξύ αθλητών. Ζήτησε επίσης να υπάρχουν επαρκή μέσα (π.χ. υπηρεσίες υποστήριξης, παροχή συμβουλών και ανοιχτές τηλεφωνικές γραμμές) στη διάθεση των αθλητών που έχουν υποστεί σεξουαλική παρενόχληση ή βία στον αθλητισμό.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ:

10. Ορισμένα κράτη μέλη αποδίδουν ήδη μεγάλη σημασία στην ισότητα των φύλων στον αθλητισμό. Μολονότι έχει ήδη επιτελεσθεί έργο και σε τοπικό, περιφερειακό και ευρωπαϊκό επίπεδο και σε επίπεδο διεθνούς αθλητικού κινήματος, η ισότητα των φύλων δεν έχει φθάσει σε αποδεκτό επίπεδο, αφού η υλοποίηση συγκεκριμένων δράσεων υστερεί ακόμη σε πολλά κράτη μέλη, αλλά και στο διεθνές αθλητικό κίνημα.

11. Δεδομένου ότι ο αθλητισμός είναι τομέας στον οποίο συμμετέχουν ανήλικοι, συνιστά ένα περιβάλλον στο οποίο μπορεί να υπάρχουν κίνδυνοι βίας και σεξουαλικής παρενόχλησης, μεταξύ άλλων λόγω της εμπιστοσύνης που αναπτύσσεται μεταξύ των ατόμων που ασχολούνται με τον αθλητισμό.

12. Οι γυναίκες υποεκπροσωπούνται σε πολλούς τομείς του αθλητισμού. Σύμφωνα με το Ευρωβαρόμετρο για τον αθλητισμό και τη φυσική αγωγή (2013), η συμμετοχή των νεανίδων και των γυναικών εξακολουθεί να είναι χαμηλότερη σε σχέση με τη συμμετοχή των νέων και των ανδρών.

13. Ο αριθμός των γυναικών που στελεχώνουν διευθυντικές θέσεις στα αθλητικά διοικητικά όργανα και στον τομέα της προπόνησης παραμένει χαμηλός.

14. Η βία που συνδέεται με το φύλο στον αθλητισμό, ιδίως η σεξουαλική παρενόχληση και η κακοποίηση ανηλίκων αποτελεί σημαντικό πρόβλημα, αλλά απαιτούνται περισσότερες έρευνες ώστε να μπορέσει να γίνει καλύτερα κατανοητό.

15. Οι ρόλοι των φύλων διδάσκονται και ενθαρρύνονται από πολύ μικρή ηλικία και μπορούν να επηρεάσουν τις επιθυμίες, τα ενδιαφέροντα και τις φιλοδοξίες των γυναικών και των ανδρών, στον ιδιωτικό και στο δημόσιο βίο τους.

16. Τα ΜΜΕ, μαζί με τον κλάδο της διαφήμισης, συμβάλλουν στην αναπαραγωγή των πολιτιστικά μεταδιδόμενων στερεοτύπων και απεικονίσεων της γυναίκας και του άνδρα και μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο στην καταπολέμηση των στερεοτύπων.

17. Στα συμπεράσματά του για το ρόλο του αθλητισμού ως πηγής και εναύσματος της ενεργού κοινωνικής ένταξης [1], το Συμβούλιο κάλεσε τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να προαγάγουν δράσεις που να συνδέονται με τη συνεκτίμηση της ισότητας των φύλων σε δραστηριότητες σχετικές με τον αθλητισμό, ιδίως όσον αφορά τις θέσεις αρμοδίων για τη λήψη αποφάσεων, και με τη σύζευξη του αθλητισμού και των ρόλων των φύλων βάσει της στρατηγικής της ΕΕ για τα δύο φύλα. Επιπλέον, η σεξιστική βία πρέπει να καταπολεμηθεί, ώστε οι γυναίκες και οι άνδρες να απολαύουν πλήρως των ανθρώπινων δικαιωμάτων τους και να επιτευχθεί η ισότητα των φύλων.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ ΤΙΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΑΥΤΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΚΛΗΣΕΩΝ:

18. Ο αθλητισμός μπορεί να μετατραπεί σε αποτελεσματικό εργαλείο για ίσες ευκαιρίες και κοινωνική ένταξη. Δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί πραγματική ισότητα των φύλων μόνο μέσω νομοθετημάτων. Απαιτείται επίσης η λήψη ειδικών μέτρων και η συνεκτίμηση της διάστασης του φύλου στις διάφορες συναφείς πολιτικές, ούτως ώστε να αξιοποιηθεί πλήρως το σημαντικό δυναμικό του αθλητικού τομέα, μεταξύ άλλων λόγω της σημασίας του για τη διαμόρφωση των χαρακτηριστικών των παιδιών και των νέων.

19. Ο αθλητισμός μπορεί να επαυξήσει τις δεξιότητες, τις γνώσεις και τις ικανότητες των γυναικών και των ανδρών, αυξάνοντας έτσι την κινητικότητα και την απασχολησιμότητα τους. Ο αθλητισμός θα μπορούσε να βγει ωφελημένος εάν στο εργατικό δυναμικό λαμβανόταν περισσότερο υπόψη η διάσταση του φύλου και να εξελιχθεί ανάλογα, προσελκύοντας περισσότερες γυναίκες και άνδρες στον αθλητισμό και οδηγώντας σε νέες και καινοτόμες προσεγγίσεις για την προπόνηση, την άσκηση, τη διαχείριση και τη διαιτησία.

[1] ΕΕ C 326 της 3.12.2010, σ. 5.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ, ΤΗΡΟΥΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ:

20. Να εξετάσουν την ανάπτυξη και τη διατήρηση εθνικών σχεδίων δράσης, γενικών συμφωνιών ή στρατηγικής για την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό, σε στενή συνεργασία με το αθλητικό κίνημα.

21. Να τονίσουν την αξία της πολυμορφίας και της ισορροπίας των φύλων στις διοικητικές θέσεις στον αθλητισμό και να προωθήσουν την ισότητα των φύλων στην λήψη αποφάσεων σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς του αθλητισμού.

22. Να εξετάσουν την ανάπτυξη και τη χρήση εκπαιδευτικού υλικού για την εκπαίδευση των στελεχών και των προπονητών στον τομέα του αθλητισμού, καθώς και των γονέων,συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στην εξάλειψη των στερεοτύπων σχετικά με τα φύλα και στην προώθηση της ισότητας των φύλων σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης και της αθλητικής προετοιμασίας.

23. Να εξετάσουν την κατάρτιση πολιτικών και προγραμμάτων για την εξάλειψη των σεξιστικών στερεοτύπων και την προώθηση της ισότητας των φύλων στα προγράμματα σπουδών, και να διδάσκουν κατάλληλες πρακτικές από μικρή ηλικία· μεταξύ άλλων, να ενθαρρύνουν την έρευνα, τις μελέτες, τις στατιστικές και την ανάλυση του αντίκτυπου των σεξιστικών στερεοτύπων στις προσπάθειες για την υλοποίηση της πραγματικής ισότητας των φύλων στον αθλητισμό.

24. Να προωθήσουν την πρόληψη της βίας λόγω φύλου στον αθλητισμό από νεαρή ηλικία, καθώς και την προστασία των θυμάτων και των ενδεχόμενων θυμάτων σεξουαλικής παρενόχλησης στο χώρο του αθλητισμού. Να ανταλλάσσουν βέλτιστες πρακτικές για τον τρόπο με τον οποίο οι αθλητικές οργανώσεις μπορούν να αποτρέπουν και να χειρίζονται τη σεξουαλική εκμετάλλευση και παρενόχληση στον αθλητισμό.

25. Να αξιοποιήσουν την ευκαιρία που παρέχουν μεγάλες αθλητικές εκδηλώσεις και να οργανώνουν εκστρατείες πρόληψης και ευαισθητοποίησης σχετικά με την εμπορία ανθρώπων με σκοπό τη σεξουαλική εκμετάλλευση.

ΚΑΛΕΙ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ, ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ:

26. Να μελετήσουν την ανάπτυξη με τις αθλητικές οργανώσεις επαρκών και κατάλληλων μέτρων, σύμφωνα με το εθνικό και ενωσιακό δίκαιο και την ισχύουσα νομοθεσία προστασίας των δεδομένων, να ελέγχουν την καταλληλότητα των προσώπων που εργάζονται στον τομέα του αθλητισμού (ιδίως με ανήλικους). Τέτοιου είδους μέτρα μπορούν να είναι συστήματα καταχώρησης, συνεντεύξεις ή αναφορές (μεταξύ άλλων πιστοποιητικά καλής διαγωγής).

27. Να ενισχύσουν τη διάσταση του φύλου και να τη συνυπολογίζουν στις πολιτικές για τον αθλητισμό και να προαγάγουν την εξάλειψη των σεξιστικών στερεοτύπων χάρη σε αθλητικές και άλλες συναφείς πολιτικές και προγράμματα της ΕΕ σε όλα τα επίπεδα, σύμφωνα με την αρχή της ακεραιότητας στον αθλητισμό.

28. Να περιλαμβάνουν το ζήτημα της ισότητας των φύλων στον αθλητισμό στο πλαίσιο συναφών μελλοντικών δράσεων για τον αθλητισμό σε εθνικό επίπεδο και σε επίπεδο ΕΕ.

29. Να διευκολύνουν τη δυνατότητα πρόσβασης όλων των ενδιαφερομένων φορέων και να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή τους σε ευρωπαϊκά προγράμματα όπως το Erasmus+ και άλλα χρηματοδοτικά μέσα της ΕΕ, όπου ενδείκνυται, για την προαγωγή της ισότητας των φύλων στον αθλητισμό, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στους προπονητές και στην κατάρτισή τους και στη σωστή κάλυψη του αθλητισμού από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

30. Να εξετάσουν κατά πόσον είναι σκόπιμο να τεθεί ο συνυπολογισμός των στόχων στον τομέα της ισότητας των φύλων ως προϋπόθεση για τη χορήγηση χρηματοδότησης των αθλητικών οργανώσεων από φορείς του Δημοσίου, όπου είναι δυνατό.

31. Να ενθαρρύνουν τη συμπερίληψη μιας πρακτικής προσέγγισης με βάση το φύλο, την οποία θα χρησιμοποιούν οι δημόσιοι φορείς για την αξιολόγηση των προτεινόμενων έργων και προγραμμάτων στον τομέα του αθλητισμού.

32. Να μελετήσουν τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών που θα μπορούσαν να στηρίξουν την υλοποίηση βασικών δράσεων σε επίπεδο ΕΕ.

33. Να μελετήσουν την εκπόνηση, σε συνεργασία με τους διεθνείς αθλητικούς οργανισμούς, ενός «πίνακα δεσμεύσεων» για την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό.

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ ΤΗΝ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ, ΚΑΛΟΥΝ ΤΙΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ:

34. Να εξετάσουν την ανάπτυξη και τη διατήρηση σχεδίων δράσης ή στρατηγικών για την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό.

35. Να τονίσουν την αξία της πολυμορφίας και της ισορροπίας των φύλων στις διοικητικές θέσεις στον αθλητισμό και μεταξύ των προπονητών και να προωθήσουν την ισότητα των φύλων στην λήψη αποφάσεων σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς του αθλητισμού.

36. Να μελετήσουν και να ενσωματώσουν την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό και να προαγάγουν την εξάλειψη των στερεοτύπων για τα φύλα μέσω εκστρατειών προβολής και να δημιουργήσουν και να χρησιμοποιούν εκπαιδευτικό υλικό για την κατάρτιση των στελεχών και των προπονητών αθλημάτων για όλες τις ηλικίες.

37. Να περιλαμβάνουν ειδικά μέτρα και διαδικασίες σχετικά με τη σεξιστική βία σε κώδικες δεοντολογίας και να εξετάσουν το ενδεχόμενο δημιουργίας στοχοθετημένων μέτρων όπως οι ανοιχτές τηλεφωνικές γραμμές και οι ειδικές υπηρεσίες υποστήριξης των θυμάτων.

38. Να ενθαρρύνουν την κάλυψη του γυναικείου αθλητισμού από τα ΜΜΕ, χωρίς σεξισμό.

39. Να ενθαρρύνουν την εξισορρόπηση των φύλων σε διοικητικά συμβούλια και επιτροπές στον τομέα του αθλητισμού, καθώς και στη διαχείριση και τον προπονητικό τομέα, και να προσπαθήσουν να άρουν τους μη νομοθετικούς φραγμούς που εμποδίζουν την ανάληψη τέτοιων καθηκόντων από γυναίκες.

ΚΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

40. Να συνυπολογίζει τη διάσταση του φύλου σε όλες τις πτυχές της πολιτικής για τον αθλητισμό και να προαγάγει την εξάλειψη των σεξιστικών στερεοτύπων για τον αθλητισμό σε όλα τα επίπεδα.

41. Να προωθεί την ενεργό συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων κοινωνικών εταίρων στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου και των παραγόντων του αθλητικού κινήματος στο πλαίσιο του διαρθρωμένου διαλόγου, προκειμένου να περιορισθούν οι ανισότητες μεταξύ των δύο φύλων σε διάφορους τομείς καθώς και στην αγορά εργασίας.

42. Να υποστηρίζει διακρατικές πρωτοβουλίες (π.χ. εκστρατείες αύξησης της ευαισθητοποίησης, ανταλλαγή ορθών πρακτικών, μελέτες, δίκτυα, σχέδια) που να αποσκοπούν κυρίως στην υλοποίηση εθνικών και διεθνών στρατηγικών δράσεων για την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό στα πλαίσια της χρηματοδότησης προγραμμάτων εκ μέρους της ΕΕ, μεταξύ άλλων του ERASMUS+, ιδίως στη λήψη αποφάσεων σε αθλητικά διοικητικά όργανα και στους τομείς της προπόνησης και της καταπολέμησης της σεξιστικής βίας αλλά και των αρνητικών στερεοτύπων στον αθλητισμό.

43. Να διεξάγει έρευνας για την ισότητα των φύλων στον αθλητισμό σε όλα τα επίπεδα και τους τομείς του αθλητισμού, με ιδιαίτερη έμφαση στην προπόνηση, την άσκηση, τη διαχείριση και τη διαιτησία, σε στενή συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων. Επιπλέον, να διεξαγάγει ειδική μελέτη προκειμένου να αξιολογηθεί η φύση και η έκταση της σεξιστικής βίας στον αθλητισμό.

44. Να στηρίξει την ανάπτυξη και να προαγάγει τη χρήση προσαρμοσμένων εργαλείων για την ενσωμάτωση της ισότητας των φύλων, όπως ο συνυπολογισμός του φύλου κατά την κατάρτιση προϋπολογισμών και η διεξαγωγή εκτιμήσεων του αντικτύπου της διάστασης του φύλου, και το ενδεχόμενο χρησιμοποίησης τέτοιων εργαλείων στα πλαίσια του προγράμματος Erasmus+ και άλλων χρηματοδοτικών μέσων της ΕΕ, εφόσον ενδείκνυται.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL